

APOSTOL BEZGREŠNE

LIST ČLANOVA VOJSKE BEZGREŠNE ISSN 1845-0253 Srpanj 2023.

APOSTOL BEZGREŠNE
List članova Vojske Bezgrešne

SRPANJ 2023.

NAKLADNIK:
Hrvatska Provincija sv. Jeronima
franjevaca konventualaca,
Zagreb, Sveti Duh 31

GLAVNI UREDNIK:
Zdravko Tuba

ODGOVARA:
Zdravko Tuba

**ADRESA UREDNIŠTVA
I UPRAVE:**
NACIONALNI CENTAR
VOJSKE BEZGREŠNE
Sveti Duh 31,
10000 Zagreb, Hrvatska
vojska.bezgresne@gmail.com
www.vojska-bezgresne.com

OIB:
18296769369

CIJENA:
Časopis se dijeli besplatno

**BROJ I NAZIV
ŽIRO-RAČUNA:**
Oni koji žele pomoći
apostolat Bezgrešne,
prilog mogu uplatiti:
IBAN:
HR272360001101734905

**GRAFIČKA PRIPREMA
I DIZAJN:**
Veritas - Glasnik
sv. Antuna Padovanskoga
Sveti Duh 33,
10000 Zagreb, Hrvatska
(01) 3777-127
www.veritas.hr

GRAFIČKO OBLIKOVANJE:
Ivica Beljan

LEKTURA:
Martina Horvat

TISAK:
"Denona d.o.o.",
Zagreb, Getaldiceva 1

ISSN: 1845-0253

SADRŽAJ

O. ZDRAVKO TUBA:
UVODNIK 3

MARIJINI – POPUT
SV. MAKSIMILIJANA
I SV. MALE TEREZIJE 6

FRA IVAN BRADARIĆ:
KOVČEG SAVEZA 9

O. ZDRAVKO TUBA:
TRAG – OSVIJETLITI PUT
I BITI SVJEDOK SVJETLA 12

U MARIJINOJ ŠKOLI MOLITVE 15

KAKO ĆE BITI U NEBU 18

KOLBEOVSKI RUŽARIJ 20

OAZA BEZGREŠNE -
HRVATSKI NIEPOKALANÓW 22

IVANA TOPOLČIĆ:
HODOČAŠĆE U LURD 24

PETI ANTUNOVSKI HOD MLADIH 28

SALUS INFORMORUM,
ORA PRO NOBIS! 32

RAZMATRANJA MOLITVENIH NAKANA
VOJSKE BEZGREŠNE 2022. 38

POSVETNA
MOLITVA BEZGREŠNOJ 44

UVODNIK

Predragi čitatelji,
apostoli Vojske Bezgrešne,

u trenucima pitanja i zabrinutosti
za samoga sebe čovjek se utječe
u zaklon različitim stvarima
ili zaštiti različitih osoba.

Kada je zabrinuta majka
uzvignula: "Moj Rajmunde,
što će biti od tebe?" on se
zabrinuo za sebe i svoju
budućnost utječe Mariji
u zagovor:

'Kad si me, mama, ukorila,
odmah sam otišao moliti Gospu
da mi reče što će biti sa mnom'"
(Yves Ivonides "Maksimilijan
Kolbe 16670" str. 25.)

Kolbe ulazi u dijalog i prima
Marijinu skrb; dvije krune, blizinu,
Majčinu ljubav i zaštitu.

Zanimljivo je razmatrati ove trenutke njegova života, kao i slične trenutke u životu drugih svetaca, ovaj događaj koji rađa duboku povezanost s Marijom, predanje Majci.

Pogledajmo kratko što Marija čini u životu sv. Male Terezije.

Kada Mala Terezija doživljava krizu preosjetljivosti nakon smrti zemaljske majke, nebeska Majka svojim smiješkom, ljubavlju, blizinom udjeljuje ovoj maloj Tereziji milost zacjeljenja rane.

Sama to opisuje ovako:

"Najednom mi se Gospa ukazala lijepa, tako lijepa da nikada prije nisam vidjela ništa tako lijepo. Njezino je lice odisalo neizrecivom dobrotom i nježnošću, ali do dna duše dirnuo me je divni Gospin osmijeh."

Spominjemo ovdje sv. Malu Tereziju jer je naš sv. Maksimilijan Kolbe svoje misionarsko djelovanje stavljao pod njezinu zaštitu. U pismu 394. on piše: "Zaboravio sam spomenuti da sam, čekajući nadbiskupa da podemo u obilazak autom, cijelu stvar povjerio sv. Tereziji od Djeteta Isusa čiji je kip okičen cvijećem nalik ružama stajao na polici u hodniku.

Način na koji sam joj to povjerio bio je prilično drzak jer mi se sve činilo beznadno. "Vidjet ćemo pamtiš li još", rekao sam joj

prisjećajući se 'našeg dogovora' kad sam joj prije njezine beatifikacije i kanonizacije obećao u svakoj svetoj misi moliti na tu nakanu, a ona je zauzvrat trebala bdjeti nad mojim misijskim poslanjem.

– U tom trenutku jedan je od cvjetova pao na stol koji je stajao ispod kipa. Jako me se to dojmilo. Vidjet ćemo što to znači, pomislio sam u sebi."

Na kraju poduzetog opisa događaja u istom pismu Kolbe piše: "Tako je Terezija, zaštitnica svih misija, pokazala da se 'sjeća' i naših misija."

Marija je ta koja ove svece povezuje u svojoj ljubavi, skrbi, blizini. Marija Majka spaja i povezuje svoju djecu.

Pratramo li životni put svetaca, uočavamo kako je gotovo svatko od njih doživio neku bol, trpljenje već u djetinjstvu, patnju koja je dala plod – blizinu s Majkom Marijom, potpuno predanje Njoj – Bezgrešnoj

**TEKSTOVIMA U OVOM
NAŠEM LISTU ČLANOVA
VOJSKE BEZGREŠNE
APOSTOLU BEZGREŠNE
ŽELIMO ZAHVALITI BEZGREŠNOJ
ZA NJEZINO DJELOVANJE
U NAŠIM ŽIVOTIMA, ŽELIMO
OHRABRITI ONE KOJI TREBAJU
MAJKU DA JOJ SE PREDAJU
POTPUNO – POTPUNO POPUT
SV. MAKSIMILIJANA
KOJI NAM PIŠE:**

**"TEŠKO JE POŽELJETI
VEĆU SREĆU OD
NEPODIJELJENOG PREDANJA
BEZGREŠNOJ."
(SK 362)**

o. Zdravko Tuba, nacionalni
asistent MI – Vojske Bezgrešne
i urednik *Apostola Bezgrešne*

KOLBEVI CITATI

"Sav taj govor perom mora biti prilagođen različitim slojevima društva, staležima, uvjetima. A duh koji mora sve to prožimati jest: 'Po Bezgrešnoj'.

Cilj – osvojiti čitav svijet i svaku dušu pojedinačno za Bezgrešnu, a po njoj za Presveto Srce Isusovo."

sv. Maksimilijan M. Kolbe
(SK 335)

MARIJINI - POPUT SV. MAKSIMILIJANA I SV. MALE TEREZIJE

IZ KOLBEOVA PISMA 1023
CVJETIĆ MAJKE BOŽJE, GRODNO, PRIJE 1926.

Tko ne poznaje "Malu" Tereziju? Sveta Terezija od Djeteta Isusa, za života skrivena u samostanskoj tišini, obasipa danas "kišom ruža" dobročinstava svaki kutak zemlje. Kao i svi svetc, tako je i taj "cvjetić Majke Božje", kako je sama sebe nazivala, rasla i usavršavala se u ljubavi prema Bogu pod moćnom zaštitom Bezgrešne Kraljice neba i zemlje. Ovo su njezine ispovijesti iz važnijih trenutaka života.

U djetinjstvu joj Majka Božja vraća zdravlje:

'U trenucima kada su trpljenja malo popuštala, voljela sam se baviti pletenjem vijenaca od krasuljaka i potočnica za Blaženu Djevicu. Bili smo u svibnju, i sva se priroda kitila proljetnim cvijećem: jedino je *mali cvjetić* venuo i činilo se da je uginuo zauvijek! Međutim, imao je on uza se dobrohotno sunce; to sunce bio je čudotvorni kip Nebeske Kraljice. Često, jako često, cvjetić je okretao svoj vijenčić prema toj blagoslovljenoj Zvijezdi.

Jednoga dana vidjela sam kako je otac ušao u moju sobu duboko ganut. Približivši se Mariji, dao joj je nekoliko zlatnika i molio ju s izrazom neizrecive žalosti da piše u Pariz i moli da se održi devetnica svetih misa u crkvi Gospe od Pobjede na nakanu za ozdravljenje njezine sirote princeze. Ah, kako me raznježio pogled na njegovu vjeru i ljubav! O kako sam poželjela ustati i reći mu da sam već zdrava! Nažalost, moja želja nije mogla učiniti čudo, a trebalo ga je – i to veliko čudo da mi se vrati zdravlje! Da, trebalo je veliko čudo i to je čudo učinila Gospa od Pobjede. U nedjelju, za trajanja devetnice, Marija je pošla u vrt ostavljajući me s Leonom, koja je čitala uz prozor. Nakon pet minuta počela sam zazivati, isprva tiho:

'Marijo, Marijo!' Leonija, naviknuta na moje jauke, nije obraćala pozornost na mene. Tada sam glasno kriknula, i Marija se vratila k meni. Dobro sam vidjela da je ušla; nažalost, prvi put da je nisam prepoznala. Tražila sam je oko sebe, neprestano gledajući u smjeru vrata. I ponovno sam zazivala: 'Marijo, Marijo!'

Teško je izraziti koliko je mukotrpna bila ta neizreciva borba. Marija je trpjela sigurno još i više zbog sirote Terezijice! Konačno, nakon uzaludnih pokušaja ne bih li ju prepoznala, obratila se Leoniji, šapnula joj riječ i nestala blijeda i sva drhteći. Za koji trenutak, Leonija me odnijela do prozora. Odande sam vidjela Mariju u vrtu, ali je nisam prepoznala. Išla je polagano. Pružala je ruke prema meni i smi-

ješeći se dozivala me nježnim glasom: Terezijice, moja mala Terezijice. – Kada ni taj posljednji pokušaj nije uspio, moja je ljubljena sestra, plačući kleknula do moga ležaja, i obraćajući se Presvetoj Djevici, žarko molila poput majke koja prosi život za svoje dijete. Leonija i Celina pratile su njezin primjer i činile to isto. Bio je to zov vjere koji je prodro do nebesa. Ne nalazeći pomoći na zemlji i kao umirući od boli, obratila sam se i ja svojoj Nebeskoj Majci, proseći je iz svega srca da mi se konačno smiluje.

Iznenada je kip oživio. Djevica Marija bila je lijepa, tako lijepa da nikada prije nisam vidjela ništa tako nebeski lijepo. Lice joj je odimalo slatkoćom, dobrotom i neizrecivom nježnošću, a do dna duše me posebno dirnuo njezin divni osmijeh!

Na taj pogled nestale su sve moje muke, suze su mi potekle iz očiju i lagano se slijevale niz lice. Ah, bile su to suze nepomućene nebeske radosti! Presveta Djevica mi je došla!....

Osmjehnula mi se!... O kako sam sretna – pomislila sam – ali nikomu neću o tome pričati, jer bi moja sreća bespovratno nestala! Zatim sam s najvećom lakoćom spustila oči i prepoznala ljubljenu Mariju koja me je gledala s ljubavlju. Činilo se da je duboko ganuta i da je naslućivala veliku milost koju sam u tom trenutku primila.

Njoj, upravo njoj, njezinim usrdnim molitvama zahvaljujem neizreciv osmijeh Presvete Djevice! Vidjevši moj pogled uprt u kip, rekla je za sebe: 'Terezija je ozdravljena.'

Doista, mali se cvijetak vraćao u život, sjajna zraka blagotvornog sunca ju je grijala i oslobodila za- uvijek žestokog neprijatelja! Prošla je za nju sumorna zima, prestale su bure i oluje. *Cvijetak Majke Božje* tako je osnažio da se pet godina kasnije rascvjetao na plodnoj njivi Karmela."

Nakon prve Pričesti posvećuje se Presvetoj Djevici:

"Popodne sam glasno izgovorila, u ime svih svojih drugarica, čin posvete Blaženoj Djevici. Redovnice su izabrale mene najvjerojatnije zato što sam u najmlađoj dobi ostala bez zemaljske majke. Čitavim sam se srcem predala Presvetoj Djevici, moleći da bdije nada mnom. Čini mi se da je dobra Majčica s ljubavlju pogledala na svoj mali cvjetić i nasmijehla mu se. Sjećam se njezina osmijeha koji me nekada ozdravio i izbavio; dobro sam znala što joj dugujem! Nije li ona u čašku svoga malenog cvijetka položila svojega Isusa, *Cvijet s poljana, Ljiljan iz doline?*

I na kraju života:

"Kada je u samostanu zazvonio večernji Anđeo Gospodnji, pogledala je s neizrecivom ljubavlju na sliku Majke Božje Bezgrešne. U tom je trenutku s pravom mogla zazvati Nebesku kraljicu:

***"TI KOJA SI MI SE OSMJEHNULA,
U ZORU MOG ŽIVOTA,
DOBI, OSMJEHNI SE JOŠ JEDNOM,
MAJKO MOJA MILA,
JER, BLIŽI SE SMIRAJ ŽIVOTA..."***

OBNOVIMO I MI SVOJE PREDANJE BEZGREŠNOJ S DRAGIM NAM SV. MAKSIMILIJANOM:

"O, Bezgrešna kraljice neba i zemlje, Utočište grešnika i Majko naša preljubazna, tebi je Bog htio povjeriti sav red milosrđa. Ja, N. N., nedostojni grešnik, padam pred tvoje noge ponizno moleći da me svega i u potpunosti primiš kao stvar i svojinu svoju, i da činiš sa mnom, zajedno sa svim vlastima moje duše i tijela, i čitavim mojim životom, smrću i vječnošću, što se tebi najviše sviđi.

Posluži se isto, ako se tebi sviđi, sa mnom u cijelosti i potpunosti za ono što je o tebi rečeno: Ona će zgnječiti njegovu glavu (post 3, 15) i: Sve si hereze sama uništila na cijelom svijetu, i daj da u tvojoj bezgrešnoj i premilosrdnoj ruci bude- mo prikladno sredstvo za uvođenje tvoje slave u tolikim odlutalim i mlakim dušama i što više se na taj način proširi i preslatko kraljevstvo Presvetog Srca Isusova; jer gdje ti ulaziš, ondje dobivaš milost obraćenja i posvećenja, jer preko tvojih ruku dolaze nam milosti iz Presvetog Srca Isusova. Učini me dostojnim da te hvalim, Djevice Presveta. Daj mi jakost protiv neprijatelja svojih."

Taj se čin sastoji od tri dijela:

- 1) zaziv;
- 2) prošnje da nas primi kao svoju svojinu;
- 3) prošnje da se posluži nama za osvajanje drugih duša za nju.

Razmatrajmo u molitvenim nakanama Vojske Bezgrešne za ovu godinu upravo ovo pismo 1197 (Niepokalanów, 5. – 20. VIII. 1940.) u kojem nas sv. Maksimilijan uvodi u čin posvete Bezgrešnoj.

Kovčeg saveza

Razmatranje uz blagdan Uznesenja Blažene Djevice Marije u nebo

Blagdan Uznesenja Blažene Djevice Marije u nebo veoma svečano slavimo. Puno je vanjskih gesta kojima smo navikli slaviti ovaj blagdan: hodočašće, pješačenje, post, molitva, paljenje svijeća, zavjetni darovi... i tko zna što još imamo na popisu što sve tog dana trebamo

obaviti, pa smo tako u opasnosti da se odmaknemo od biti ovoga blagdana. Istina, tog dana se s posebnim žarom molimo Gospi, ali trebamo ponešto i naučiti. Ponajprije iz Riječi Božje toga blagdana. Ima jedna slika koja povezuje prvo čitanje i Evanđelje: Kovčeg saveza.

ŠTO JETO KOVČEG SAVEZA?

Bio je to nevelik prijenosni sanduk, jako lijepo izrađen i bogato ukrašen, u kojem je izraelski narod čuvao živu uspomenu na svojega Boga izbavitelja. Kako? Tako što su

se u njemu čuvale ploče saveza, Aronov štap, a jedno vrijeme i zlatna posuda mane. Znači, najvažniji predmeti iz perioda oslobođenja iz egipatskog ropstva, prolaska kroz pustinju i ulaska u Obećanu zemlju. Izuzetno je važan taj događaj. To je snažno upisano u sjećanje svakog Izraelca te mora ostati trajna memorija, a kako i ne bi pamtili i pripovijedali: pa tada su primili slobodu, jasnim znakovima Božje prisutnosti i Božjega zahvata.

Čini se da je važnost ovoga kovčega djelovala i na prve kršćane jer je povezana s viđenjem u Knjizi Otkrivenja, odnosno znakom na nebu – "Žena odjevena suncem" koja se pokazuje na nebu, a kojoj Zvijer želi oteti dijete koje treba roditi. Za učenike koji su bili svjedoci Isusova uskrsnuća od mrtvih sasvim se spontano nametnula slika Marije kao Kovčega novog saveza.

■ ZNAK I OBEĆANJE

Evo nam znaka koji nam Bog šalje, kao ono Izraelcima u pustinji. S vjerom zagledani u Mariju koja je prva od stvorenja prošla kroz smrt u puninu života, želimo jačati i čuvati tu vjeru: da prolazak kroz pustinju našega života vodi u slavu nebesku.

Međutim, trebamo razumjeti i druge znakove opisane u viđenju, to kako je Kovčeg Novoga Saveza ugrožen. Pomalo zastrašujuće djeluje slika koja opisuje ognjenoga zmaja sa sedam glava, kako vreba i čeka svoju šansu.

Spasenje koje nam Bog daruje u Kristu nije za neko daleko sutra, za neodređenu budućnost. Čitamo u

Knjizi otkrivenja (12, 10): *Sada nastaje spasenje i snaga i kraljevstvo Boga našega i vlast Pomazanika njegova!* Predivno! – možemo samo uzdahnuti i ispuhnuti osjećaj olakšanja!

■ MEĐUTIM, GDJE VIDIMO ISPUNJENJE TOG OBEĆANJA?

Naše oči nikako da se odvoje od zastrašujuće slike ili manifestacije golemoga ognjenoga, crvenoga, zmaja, sa sedam glava i deset rogova, čija je snaga nadljudska, ogromna. Njegova je moć da svojim repom pomete *trećinu zvijezda nebeskih*, a da neće nas uloviti u svoju zamku! Ta Zvijer je opaka, bahata, zločesta, ljubomorna...

Probudio se Zmaj. Bjesni u ovome svijetu. Želi svojim repom pomesti i zavesti sve slabe u vjeri, sve one koji se nisu sakrili pod Marijin plašt, sve one koji se nisu utekli u snagu milosti koju joj Bog daje, koji se nisu sklonili u kovčeg ili arku novoga saveza i tako se spasilu od uništenja potopa što prijete svijetu u kojemu živimo.

■ ŠTO NAM JE ČINITI?

I začuje se glas: *Sada nastaje spasenje i snaga!* To je izazov za vrijeme u kojemu živimo. Da čujemo glas. Da dopustimo da nas posjeti naš "Kovčeg saveza" u kojemu više nisu ploče od kamena, nego Bog živi što nam ga donosi Marija.

Upravo kako to čini Elizabeta. Ne mora vidjeti Mariju da bi tek onda radikalno promijenila svoje mišljenje i svoj pogled na život i na Boga.

Nakon šest mjeseci skrivanja, kao da tek sada shvaća da je nestala njezina neplodnost, da je Bog učinio znatnu promjenu u njezinu životu, darujući joj život. Sada je dovoljno samo to što je čula Mariju, što ju je dotakao glas njezina pozdrava, da bude ispunjena Duhom Svetim, i da se sva utroba njezina pokrene, i sam Ivan u utrobi njezinoj zaigra od radosti u susretu s novim Kovčegom saveza.

Možemo li u Blagdanu Uznesenja Blažene Djevice Marije u nebo, u onom poznatom nam Navještenju, u svetoj Elizabeti promatrati sebe i to kako me danas pohodila Nebeska Majka. Što očekujem? Viđenje? Čudo? Ili mi je dovoljno što čujem glas pozdrava Marijina i njezinu pjesan: "Veliča duša moja Gospodina kako Marija veliča Boga.

MARIJA POHODITELJICA

Marija na nebo uznesena, Marija proslavljena, Marija pohoditeljica sada od svojega Sina dobiva sasvim novu snagu da pođe u pohode ovome svijetu, našim potrebama. Osobito ondje gdje su životne ugroze veće: gdje je zabluda zavladała nad istinom, gdje očaj guši nadu, gdje tama gasi svjetlo, gdje nesloga razara jedinstvo... Pri čemu ne smijemo gajiti iluziju utopije i totalnoga blaženstva na ovome svijetu, nego s vjerom očekujmo Marijinu prisutnost u tim i takvim situacijama ugroze. Baš kao što niti u primjeru sv. Maksimilijana Kolbea nije pred njim bio uklonjen teror i muka u bunkeru gladi, ali je sasvim očita sigurnost

gdje otkriva da je s njome bila Marija koja ga je pohodila – kovčeg Novoga saveza.

Neće nam ni danas Marija dati jednostavne recepte kako se riješiti poteškoća. Neće riješiti probleme međunarodne ugroze od terorizma. Neće zaustaviti ratove. Neće zaustaviti val izbjeglica. Ni na osobnom planu neće riješiti moje egzistencijalne probleme i neće se uplitati u moj život bez mene.

Ona nas želi pohoditi, kao Elizabetu. Ona želi s nama veličati Boga. Prepoznati njegova silna djela u našem životu. Ona želi dati prostora da Bog raste u našem životu. Danas nas ona poziva da se ne damo voditi strahom Zmaja koji za sobom vuče trećinu zvijezda nebeskih, ili koji je uspio zavesti trećinu stanovništva zemaljskoga,

ili koji je uspio ovladati trećinom osjećaja njihovih.

Marija nas poziva da održimo bistrinu pameti, srca i pogleda. Smrt, koja se pričinja kao najstrašniji i nesavladiv neprijatelj koji nam svima prijete, pobijedena je. Pavao nas hrabri da je u Kristu obeskrjepljena smrt. Naš cilj je slava nebeska o uskrsnuću mrtvih. Naša vjera, sjedinjena s Marijinom, može nam već sada dati da osjetimo predokus konačne pobjede i života blaženih.

KOJA JE NAŠA MEMORIJA?

Spomenuh kako Izrael čuva memoriju na Kovčeg saveza i izbavljenja iz ropstva. Koju memoriju mi čuvamo, na osobnom, ali i društvenom planu? Nema dugo, braćo i sestre, da smo i mi izbavljeni iz ropstva. Što smo spremili u Kovčeg kao znak našeg saveza s Bogom, kao potrebu da očuvamo memoriju, kao sigurnost da je sedmoglavi opak Zmaj svladan Božjim zahvatom i one pod čiju smo se zaštitu utekli. Što ćemo staviti u taj kovčeg da sačuvamo memoriju?

Eto, upravo to, što nam sada možda prvo dolazi kroz misli – krunicu. Krunicu, koju mnogi i držite u ruci, nosite oko vrata. Onu koju smo mnogi nebrojeno puta govorili i sjedinjeni u molitvi iz sveg srca vapili: "Zdravo, milosti puna, Gospodin s tobom!" I s nama. I s našim narodom. I s cijelim svijetom.

BUDI S NAMA, MARIJO, U BORBI PROTIV STRAŠNOGA ZMAJA!

KOLBEOVI CITATI

"Molim Vas da se ne brinete kada pritisnu nevolje, nego sve činite u bezgraničnu predanju Bezgrešnoj."

TRAG – OSVIJETLITI PUT I BITI SVJEDOK SVJETLA

Piše: o. Zdravko Tuba

Razmišljamo li o riječi *trag*, prve nas asocijacije vode do razmišljanja o tome kako je trag rezultat nečijeg djelovanja. Postoji trag poput nečijih stopa (hodanje), umjetničke slike (slikanje), rascvjetane livade (stvaranje svijeta). Možemo tako nizati asocijacije gotovo u beskraj. U *Školskom rječniku hrvatskog jezika* piše da je trag: 1. otisak stopala, papaka ili prsta divljači, kotača i sl. na tlu ili snijegu; 2. *pren.* ono čime je što obilježeno itd. Uz trag kao posljedicu djelovanja bitan je i onaj tko djeluje –

čovjek. Stavimo čovjeka u središte našega razmatranja jer on je trag (odraz, djelo) Božjega djelovanja.

Stvoriteljev trag u čovjeku je dah života – duša koju je Stvoritelj darovao čovjeku kako bi čovjek bio stvoren na Stvoriteljevu sliku, kako bi bio Njegov trag na zemlji, kako je zapisano: "Jahve Bog, napravi čovjeka od praha zemaljskog i u nosnice mu udahne dah života. Tako postane čovjek živa duša" (Post 2, 7). Tako možemo susretati svakog čovjeka kao Božju sliku i Božji trag. Zahvalni za taj dar pro-

matramo i našu nebesku Majku – Bezgrešnu ("Evo ti Majke" rekao je Isus učeniku, Iv 19, 26) u kojoj je prepoznatljiv još jedan Stvoriteljev trag Duh Sveti po kojem nastaje Život – Isus (Dar): "Duh Sveti sići će na te i sila će te Svevišnjega osjereniti" (Lk 1, 35).

Razmatrajući ova otajstva ispunja se naša duša mirom i radošću te predanjem Bezgrešnoj po kojoj najlakše ulazimo u tu svetu povezanost Stvoriteljevih tragova u stvorenju. Ovo nas vraća našoj posveti Bezgrešnoj, posveti koja se i

sada čuje s naših usana: "Bezgrešna Djevice, Majko Crkve i Majko moja, Marijo, povjeravam Ti svega sebe, prihvaćajući radosno iz ruku Tvoga sina nacrt milosti koji je meni odvijeka namijenio nebeski Otac. Daj da poučljiv djelovanju Duha postanem djelatno sredstvo za izgradnju Kraljevstva, u vjernosti primljena poziva, u zajedništvu sa svom svojom braćom, osobito najsiromašnijom i najpotrebnijom praštanja. Zato Ti, Marijo, prikazujem molitve, djela i žrtve ovoga dana."

Vratimo se daru koji primamo od Bezgrešne – Isusu. On je prošao zemljom; hodao je i putovao, utisnuo je trag svojih stopa u zemaljsku prašinu ("Sjeti se, čovječe, da si prah i da ćeš se u prah vratiti."), ostavio je trag pozivajući svakog čovjeka da njima hoda. Mnogi su već prošli tim tragovima, mnogi neznani i mnogi nama po svetosti života stavljeni kao uzori. Među njima je i sv. Maksimilijan Kolbe. Promotrimo njegov životni put po Isusovim ostavljenim tragovima u tri događaja njegova života: kao dječaka u molitvi ili savjetovanju s Marijom, kao mladića na putu

prema zreloj dobi – u stvaralačko-životnom razdoblju s Bezgrešnomi s Marijom u prijelazu u vječnost (krune, kip Bezgrešne, krunica). Čitamo o tome u zapisanim tekstovima:

"Kada si me, mama, ukorila, odmah sam otišao moliti Gospu da mi reče što će biti sa mnom. Nakon toga sam je to isto molio u crkvi. Tada mi se ukazala Presveta Djevice držeći u rukama dvije krune. Jedna je bila bijela, druga crvena. Milo me je gledala i zapitala hoću li ih uzeti. Bijela je značila da ću ustrajati u čistoći, crvena da ću postati mučenikom. Odgovorio sam da ih prihvaćam. Tada me ljupko pogledala i nestala" (*Maksimilijan Kolbe 16670, Yves Ivonides, str. 25.*).

KOLBEOVI CITATI

"Što se tiče vlastitih slabosti, nikad se ne zabrinjavaj, nego ih u potpunosti predaj Bezgrešnoj da ih Ona okrene na veće dobro."

(SK 719)

Sveti je Maksimilijan 6. kolovoza 1917. u Teresinu blagoslovio kip Bezgrešne na zemljištu gdje je trebao biti podignut Niepokalanow. To je njegovo djelo jako lijepo prikazano u kratkom filmu "Život je borba" (www.vojska-bezgresne.com/).

Da, sav Njezin i potpuno s predanjem Bezgrešnoj živi i stvara, ostavlja jasan trag naraštajima koji dolaze.

"Iz sobe u kojoj su se nalazili osuđenici s ocem Kolbeom svaki dan su se čule glasne molitve, krunica, pobožne pjesme" (*Maksimilijan Kolbe 18670*, Yves Ivonides, str. 283.)

Krist osvjetljava svijetpo Kolbeovu životu u ove tri važne okosnice njegova života, a Kolbe, putujući stazom života, osvjetljava put drugima jer dopušta da sepo njemu pali iširi svjetlo kako bi staza bila osvjetljena. On to može jer je predan Bezgrešnoj koja je obasjana svjetlom Duha Svetoga, koja je ispunjena Svjetlom, koja prebiva u Božjoj sjeni – Bogu – izvoru svjetla za naš život.

Prihvaćajući darovane krune Kolbe prima za sebe putokaz – svjetlo, krune su svjetiljka (fenjer) koji nosi kako bi prepoznao smjer kretanja svojega životnog hoda. U trenutku blagoslova kipa Bezgrešne, na livadi s braćom Kolbe dijele darovano mu poslanje, raznosi svjetlo, tj. daje drugima od svoje svjetiljke da zajedno svijetle. U bunkeru gladi u posljednjim trenucima svojega života svojim svjetlom – molitvom (vjerom i nadom) razbuktava vjeru u Svjetlo kod zatvorenika, potpiruje njihove svje-

tiljke da svijetle za Svjetlo kao svjedoci Svjetla onako kako je to Bezgrešna činila i živjela. Tako nastaje osvjetljena staza i Kolbe postaje svjedok Svjetla.

Možemo i u Marijinu životu uočiti tri važnadogađaja: Marijino oслуškivanje i Njezina sabranost na Božji govor u smiraju vlastite kuće koje daruje snažne Marijine riječi važan pristanak: "Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi" (Lk 1, 38). Isusovo rođenje kojim ga daruje cijelom svijetu: "I porodi sina svoga, prvorođenca..." (Lk 2, 7). I Marijina ustrajnost na Isusovu križnom putu: "Uz križ su Isusov stajale majka njegov..." (Iv 19, 25). Njezina sigurnost i vjera u Isusovo obećanje: "Razvalite ovaj hram i ja ću ga u tri dana podići" (Iv 2, 19), vjerada Isus iz ruševine, raspadanja, smrti, naših razlomljenosti daruje život, uskrs našem biću – to je čovjeku svjetlo za sva vremena i to Kolbe svjedoči u bunkeru gladi svojim životom.

U svim događajima Kolbeova života prisutna je Majka. Zapravo, Kolbe putuje Isusovim stopama vođen Marijinom rukom, prepušten svojoj Majci, potpuno predan Bezgrešnoj. Tako je bilo u njegovu životu, divimo mu se, zahvaljujemo mu na primjeru izgradnje staze satkane od niza obasjanih tragova te se pitamo kako je to u našem životu? Koga držimo za ruku i kome se prepuštamo da nas provede tragovima koje je Isus ostavio na zemlji kako bih došao u vječnost? Možemo ujedno razmišljati o važnim trenucima u našem životu. Koja bismo tri događaja iz-

dvojili kao događaje koji nas poput Marije i sv. Maksimilijana usmjera-vaju ostavljanju traga koji će kada se niže jedan za drugim stvarati stazu mojih tragova koji osvjetljava-vaju lik Bezgrešne i Božju prisutnost u ovom svijetu? Pozvani smo biti trag, ostaviti trag, osvjetliti trag na zemlji ne da bismo se proslavili, već da bi Isus – Svjetlo bilo vidljivo, da bi zapalilo svjetlo na putu kojim smo prošli.

"Svjetlo u tami svijetli i tama ga ne obuze" (Iv 1, 5). Ostavimo trag – svjetlo radi Krista kojega je Dje-vica rodila jer pozvani smo svijetliti kao svjetiljka koja se ne stavlja pod sud, već da svijetli svima u kući ovoga svijeta" (usp. Mt 5, 13 – 16) razmatrajući riječ, prebirući zrnca krunice, živeći s molitvom na usnama: "O Marijo, bez grijeha začeta, moli za nas..."

Posvećujući se Bezgrešnoj na izvoru smo Isusova traga, slijedeći Njegove tragove, hodajući Njegovim stopama u toj povezanosti s Njim i Majkom sigurno koračamo u nebo ostavljajući trag Puta, Istine i Života generacijama koje dolaze upravo onako kako je to učinio sv. Maksimilijan Kolbe.

KOLBEOVI CITATI

"Ideal Niepokalanówa je predanje Bezgrešnoj, ali bezgranično, a prema tome, prihvaćanje u svemu volje Bezgrešne neovisno o našoj volji, kao i što savršenija poslušnost njezinoj volji."

(SK 299)

U MARIJINOJ ŠKOLI MOLITVE

Osluškiivanje Božjega govora

Često spominjemo Marijino osluškivanje Duha Svetoga, Marijino iščekivanje Božjega govora, često susrećemo poticaje da se zaustavimo, umirimo, oslušujemo Boga koji nam govori. Mnogo je takvih poticaja koje čujemo i uz koje se možemo pitati: kako to možemo konkretno primijeniti u svojem životu? Razmišljajmo o tome i pokušajmo moliti pomoći ovih nekoliko koraka:

1 odlučiti se pokušati već danas

2 naći svoje mjesto za molitvu. Mjesto koje odaberemo za molitvu neka bude svakodnevno mjesto za molitvu, poželjno je ne mijenjati ga često. Zašto? Ovo nam je mjesto sa svime što se u njemu nalazi poznato i nepoznato i novi predmeti neće nam odvlačiti pažnju. Stavimo u svoj prostor za molitvu križ, Marijinu sliku, svijeću... ono što će oplemeniti prostor za molitvu.

3 naći vrijeme u danu kada možemo biti u tišini, kada se možemo moliti. Bitno je odrediti vrijeme u danu kada molimo i koliko traje molitva. Zašto? Kada usvojimo ritam dana i jasno znamo vrijeme molitve, nećemo odgađati naš susret s Bogom, "uhodat" ćemo se, kako to volimo reći. Vrijeme trajanja molitve također je važno poštivati, onda nas nikakve mi-

sli i napasti neće odvući od molitve niti će nas emotivni trenuci ostavljati u molitvi zbog kojih bismo mogli zanemariti svoje dužnosti.

Jasno, i za mjesto i za vrijeme trebamo ponekad zbog raznih životnih okolnosti biti prilagodljivi, ali samo kada je to zaista potrebno.

4 Započnimo i završimo svoju molitvu uvijek istom molitvom, npr. za početak *Dodi, Duše Sveti*, a za kraj *Dušo Kristova, posveti me...* Možemo si i sami izabrati neku drugu molitvu.

5 Za vrijeme ili na kraju molitve možemo zapisati milost, poticaj, prosvjetljenje... ono što nam je posebno dodirnilo srce.

Uz ovih nekoliko praktičnih uputa pokušat ćemo prikazati kako možemo moliti uz evanđeoski tekst *Navještenja Isusova rođenja* (Lk 1, 26-38):

"U šestome mjesecu posla Bog anđela Gabriela u galilejski grad imenom Nazaret k djevici zaručenoj s mužem koji se zvao Josip iz doma Davidova; a djevica se zvala Marija. Anđeo uđe k njoj i reče: 'Zdravo, milosti puna! Gospodin s tobom!' Na tu se riječ ona smete i stade razmišljati kakav bi to bio pozdrav. No anđeo joj reče: 'Ne boj se, Marijo! Ta našla si milost u

Boga. *Evo, začet ćeš i roditi sina i nadjenut ćeš mu ime Isus. On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Njemu će Gospodin Bog dati prijestolje Davida, oca njegova, i kraljevat će nad domom Jakovljevim uvijek i njegovu kraljevstvu neće biti kraja.*' Nato će Marija anđelu: 'Kako će to biti kad ja muža ne poznajem?' Anđeo joj odgovori: 'Duh Sveti sići će na te i sila će te Svevišnjega osjeniti. Zato će to čedo i biti sveto, Sin Božji. A evo tvoje rođakinje Elizabete: i ona u starosti svojoj začne sina. I njoj, nerotkinjom prozvanoj, ovo je već šesti mjesec. Ta Bogu ništa nije nemoguće!' Nato Marija reče: 'Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!' I anđeo otiđe od nje."

a) Naš Bog je živi Bog, On jest i on je s tobom, nama, stavi se u Njegovu prisutnost (npr. ovim riječima: "Evo me tu pred tobom, Gospodine, u tvojoj sam prisutnosti, vjerujem i znam da si sa mnom..."). Zamoli Mariju da bude uz tebe na tvom mjestu molitve ili zamisli da si s Marijom u njezinoj kući (npr. "Marijo, učiteljice molitve nauči me moliti, razgovarati s Bogom"). Pročitaj priloženi tekst. Prati ono što se Mariji događa i dozvoli da se dogodi tebi.

Bog Mariji šalje anđela, svojega glasnika (vjeruj u to da te Bog nije zaboravio, kao što poznaje najmanje selo Nazaret, poznaje i tvoje srce koliko god ti osjećao da je malo).

"Kad anđeo uđe", možemo uočiti da mu je ulazak dozvoljen, prolaz mu je slobodan, nema zapreka (straha, bijega, grijeha), nema prepreka (svjesnih bjegova od Boga, zatvorenih vrata koja sprečavaju ulazak – da, srce treba biti spremno na anđelov dolazak). Ako i nije tako, nemoj se obeshrabriti, pitaj Mariju što ti je činiti da bi ti srce bilo spremno kako bi anđeo (Božji glasnik) ušao.

Slušaj što anđeo govori Mariji, tebi. Ako odmah ne čuješ što govori tebi, pusti neka u tebi odzvanjaju riječi koje govori Mariji: "Raduj se... Gospodin je s tobom." Dozvoli svojem srcu da se istinski raduje, pusti da te obuzme radost jer je Gospodin s tobom...Ako si tužan, žalostan, bolestan...i ne možeš se radovati, reci to Mariji, čvrsto je uhvati za ruku da bude s tobom u toj stvarnosti i povede te u Njezinu stvarnost u ono što anđeo dalje govori: "Ne boj se!" Neka ove riječi odzvanjaju tvojim srcem, mislima, cijelim bićem.

Ovu radosnu vijest slušaj kao da je prvi puta čuješ: "Ne boj se, Marijo! Ta našla si milost u Boga. Evo, začeti ćeš i roditi sina i nadjenut ćeš mu ime Isus. On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Njemu će Gospodin Bog dati prijestolje Davida, oca njegova, i kraljevati će nad domom Jakovljevim uvijek i njegovu kraljevstvu neće

biti kraja." Zamisli! Bog ti šalje svojega sina za Spasitelja da te izbavi iz svega što si spoznao u ovom susretu i u svim susretima s Njim: svoje strahove, boli, grijeha...

"Kako će to biti...", pita Marija. Sigurno imaš puno pitanja: izgovori ih naglas pred Bogom, smiješ pitati svojega Stvoritelja sve što želiš.

I, dobro poslušaj odgovor: "Duh Sveti sići će na te..." Zamisli, Bog ti daruje Duha Svetoga sa svim njegovim darovima: mudrost, razum, jakost, savjet, znanje, pobožnost, strah Božji. Mariji dalje govori: "Sila će te svevišnjega zasjeniti". Da, uvijek si u sigurnosti Božje sjene, uvijek! Kad god te obuzme strah, nemir, zabrinutost, osjećaj samoće, ostavljenosti...sjeti se ove stvarnosti. Prepusti se svojem Stvoritelju s Marijom i onako kako to Ona čini, Njezinim riječima: "Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!"

Ostani još malo s Marijom u trenucima osluškivanja Božjega govora. I tako se svaki dan s Marijom zaustavi, pročitaj Božju riječ i oslušuj jeku pročitano teksta u svojem srcu, oslušuj Boga koji ti govori.

b) Na kraju zahvali Gospodinu za susret s Njim te darovane ti milosti i izmoli molitvu koju si izabrao kao molitvu za kraj svoje molitve. Ponesi u dan misao iz molitve koja će te vraćati Bogu, pomagati ti da sve što radiš, radiš u zajedništvu s Njim. Marija sve to zna, neka ti bude Učiteljica.

Možda ti neće ići glatko, možda ćeš osjećati zbrku u sebi, navirat će ti razne misli, sjećanja, pomisliti ćeš da ovakvi trenuci nemaju smisla, da se susrećeš sam sa sobom, da su ovakvi trenuci sve drugo samo ne molitva. Ne boj se i ne brini se! Tako se uči moliti. Najvažnije je ustrajati, svaki dan na istom mjestu i u isto vrijeme. Vidjet ćeš kako će te Marija malo po malo uvoditi u osluškivanje Božjega govora, prepusti joj se, ovo je put predanja Bogu po Bezgrešnoj, kako nas uči sv. Maksimilijan.

KOLBEOVI CITATI

"Onaj koji Bezgrešnu iskreno ljubi taj će potpuno nedirnut, neokaljan grijehom, proći kroz sve, pa i najveće opasnosti i navale Zloga."

(SK 653)

Kako će biti u nebu

O svetkovini Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo razmišljamo o otajstvu dara neba i života u vječnosti čitajući pismo našega sv. Maksimilijana (SK 977) koje je napisao u Grodnom prije kolovoza 1924. godine. Budimo s Marijom te razmatrajmo slavna otajstva krunice koje je pripremila članica Vojske Bezgrešne iz Cresa Marizela Čormarković.

"Dana 15. ovoga mjeseca sveta Crkva, časteći Uznesenje Blažene Djevice Marije na nebo, radosno pjeva: 'Uznesena je Marija na nebo, raduje se vojska anđela, pjesmom blagoslivlju Gospodina'.

Nehotice toga dana u mašti pokušavamo predočiti to očekivano nebo, pa ipak, usprkos naporima, nismo potpuno zadovoljni. Sigurno je ondje nekako drugačije nego što nam to govore ili što čitamo u knjigama – govorimo sami sebi.

I doista, u nebu nije samo *nekako* drugačije, nego možemo re-

ći *potpuno* je drugačije od onoga što si možemo zamisliti. A zašto?

Jer svako naše poimanje ima izvor u onome što nas okružuje, u materijalnim stvarima koje vidimo na ovoj našoj zemaljskoj kugli ili na svodu nebeskom. I tek na temelju sličnosti i uzročnosti stvaramo svoj pojam o nebu. A to poimanje je vrlo, vrlo nesavršeno.

Sve što nas okružuje, pa bilo ono i najljepše i najprivlačnije, uvijek je ograničeno.

Nema tu beskrajne i nepromjenjive ljepote. Što god vidimo, čujemo ili kušamo, ne umiruje u potpunosti naše težnje. Želimo više; a "više" nema. Želimo dulje, a uvijek nemilosrdno nastupa – kraj. Potpuno je drugačije u nebu. U njemu je beskrajna Dobrota i Ljepota – Bog i sreća bez kraja. Razlika je neizreciva.

U Svetom pismu i u djelima crkvenih otaca nalazimo brojne usporedbe s našim zemaljskim odno-

sima. Tako sv. Ivan uspoređuje nebo s radosnim gradom i kaže: 'I gradu ne treba ni sunca ni mjeseca da mu svijetle. Ta Slava ga Božja obasjala i svjetiljka mu Jaganjac! Narodi će hoditi u svjetlosti njegovoj...' (Otk 21, 23-24). Opisuje da je sagrađen od najdragocjenijeg i najljepšeg materijala, kakav samo možemo zamisliti, od zlata i najraznovrsnijega dragog kamena.

Svećenici često u propovijedima pokušavaju opisati nebo. Tražimo što je najljepše, što je najbolje oko nas, pokušavajući prisposobiti sliku, ali sve je to samo daleka sličnost, vrlo daleka, za čitavu vječnost udaljena sličnost.

Nebo je najbolje opisao onaj koji je još za života na kratak trenutak bio onamo uronjen, tj. sv. Pavao. 'Što oko ne vidje, i uho ne ču, i u srce čovječje ne uđe, to pripravi Bog onima koji ga ljube' (1 Kor 2, 9). To je najistinitiji opis jer ukazu-

je na ovu beskonačnu različitost između našeg shvaćanja o nebu i stvarnosti.

Nebo si donekle mogu predočiti i oni koji su već na zemlji iskusili predokus neba. Svatko ga može doživjeti. Dovoljno je samo ispovjediti se – iskreno, savršeno, s dubokim kajanjem za grijeh i sa željom popraviti se. Odmah se u srce spuštaju mir i sreća. U usporedbi s njima sve prolazne raskoši svijeta samo su neshodna muka. Dovoljno je, dobro pripremljen, primiti Gospodina Isusa u Presvetom Sa-

kramentu, ne dopustiti da duša ostane u grijehu, nego je odmah očistiti, sve svoje obveze dobro izvršavati; ponizno i često upravljati molitve pred Prijestolje Božje, po rukama Bezgrešne Djevice; u ljubavi prema Bogu podnositi trpljenja i muke; u ljubavi podnositi i drugu braću; iz ljubavi prema Bogu, a ne radi pohvale ili nečije zahvalnosti, činiti dobro svima, čak i neprijateljima – to je *predokus neba*, pa i u siromaštvu i u trpljenju, pa i u sramoti i u bolesti, pronaći *mir i sreću*.

Predokus neba je i svojevrstan nagovještaj vječne sreće. Istina, nije jednostavno zadobiti sreću, ali upamtimo, tko ponizno i ustrajno bude molio Bezgrešnu, taj će sigurno biti i uslišan, jer nam ni Ona ni Gospodin Bog ništa neće odbiti.

A kako će uistinu biti u nebu, saznat ćemo – uskoro. Za stotinu godina nitko od nas više neće hoditi ovom zemljom. A što je 100 godina u usporedbi s onim što smo proživjeli... A koliki će od nas uopće tolike godine dočekati?... Dakle, vrlo skoro...

**VAŽNO JE SAMO,
POD ZAŠTITOM BEZGREŠNE,
DOBRO SE PRIPRAVITI!**

KOLBEOVI CITATI

"A ako ne odgovorimo na poziv Bezgrešne, Ona će upotrijebiti druge. Naša je obveza surađivati s Njezinom voljom."

(SK 303)

RAZMATRANJA SLAVNIH OTAJSTAVA KRUNICE

1 PRVO OTAJSTVO – KOJI JE OD MRTVIH USKRSNUO

Ako ti, koji si Židov, živiš poganski, a ne židovski, kako možeš siliti pagane da žive židovski? (Gal 2, 14)

Ako bi te netko uvjeravao da je nešto jako ukusno, a sam tu hranu nije probao bi li mu vjerovao? Ako bi te netko uvjeravao da je jako lijepo u Dubrovniku, a tamo nikad nije bio bi li mu vjerovao? Ako bi ti netko rekao da ideš u crkvu, a nikad ne ide, da li bi ga poslušao? Ako bi ti netko rekao da vjeruje u Boga, a ne živi vjeru, bi li ti vjerovao u Boga? U svemu možemo jedne druge poticati jedino svojim iskustvenim primjerom, ne praznim riječima.

Majko, molim te, pomoz mi da svojim životom i ja budem taj koji će druge poticati da upoznaju Boga i povjeruju da je On zaista živ! Amen

2 DRUGO OTAJSTVO – KOJI JE NA NEBO UZAŠAO

"Silna je prema nama ljubav njegova, i vjernost Jahvina ostaje do vijeka!" (Ps 117, 2)

Da, Bog te ljubi! Teško je ponekad shvatiti tu Njegovu mjeru ljubavi, koja je "ljubav bez mjere".

Teško je shvatiti i da je Bog uvijek uz nas, a toliko puta nam izgleda da smo sami. I to je ta tajna vjere, koju ne poznaje razum. On želi samo jedno da Mu vjerujemo i On ostaje vjeran do vijeka. Reci Mu često: "Vjerujem u Tebe Oče! Vjerujem da si sa mnom!" Postat ćeš sigurniji i svjesniji Božje prisutnosti!

Majko, molim te, pomoz mi da moja vjera uvijek življe sja!

3 TREĆE OTAJSTVO – KOJI JE DUHA SVETOG POSLAO

"Oprosti nam grijehе naše; jer, i sami opraštamo svakomu tko nam je dužan!" (Lk 11, 4)

Najteži zadatak, oprostiti blišnjima. I još ta pomisao ili možemo reći uvjet koji govorimo Ocu, da nam oprost i kao što mi opraštamo svojim blišnjima, nam daje veliku odgovornost. Ako ja ne oprostim blišnjem kako da Bog oprost meni? Bog oprašta i zaboravlja, a čovjek oprost i pamti. Zašto je tako teško oprostiti? Zašto je tako teško tražiti oprost? Možda jer se iza toga krije krepost poniznosti koja nam nedostaje?

Majko, molim te, pomoz mi da budem ponizno dijete Božje! Amen

4 ČETVRTO OTAJSTVO – KOJI JE TEBE, DJEVICE NA NEBO UZEO

"Gospodine nauči nas moliti..." (Lk 11, 1)

Danas i mi kad smo u određenim životnim situacijama vrlo čes-

to znamo pitati kako da molimo. Kojeg sveca odabrati, koju pobožnost da se riješi naš problem? I onda "peglamo" devetnice, mijenjamo svece i čini nam se da nitko ne može pomoć.

Prvo što trebaš "uključiti" je srce, sakramente i Sv. Misu. Sveta Misa je izvor vjere. Tu dobivamo sve za svakodnevne borbe, a onda naravno dobro je i za prijatelje imati svece koji nas prate svojim zagovorom. Uvijek imamo potporu Majke i pratnju Presvetog Trojstva.

I to u kompletu je pobožnost koja je po Božju i djeluje!

Majko, molim te, pomoz mi da naučim moliti! Amen

5 PETO OTAJSTVO – KOJI JE TEBE, DJEVICE, NA NEBO OKRUKIO

"Dođi Kraljevstvo tvoje!" (Lk 11, 2)

U iščekivanju smo Kraljevstva Božjeg! Prikazuju nam kao nešto strašno da živimo u posljednjim vremenima, a mi kršćani svaki dan molimo: "Dođi Kraljevstvo Tvoje!". Svima bi to trebala biti i radost jer ono što je cilj - je stići u Nebo, a ako Nebo dođe k nama koje li radosti.

Čega se mi zapravo bojimo? Nismo mi još "spakirani" za Nebo. I dobro je da se bojimo kakvi ćemo doći pred Boga. Ako se i ti bojiš, kreni sa spremanjem što ćeš uzeti na Nebo i što ćeš ostaviti. Tvoj kofer nije torba koju ćeš uzeti, tvoj kofer je tvoje srce!

Majko, molim te, pomoz mi pripremiti moj "kofer" za Nebo! Amen

U ovom ljetnom vremenu kada svojoj duši pronalazimo vrijeme i prostor za hodočašće razmatrajmo Kolbeov poziv na molitvu krunice u okrilju marijanskih hodočasničkih mjesta u kojima nas iščekuje Ona – naša Majka.

GRODNO, PRIJE LISTOPADA 1925., PISMO 1015

Bim-bom, bim-bom, na krunicu, na krunicu – pozivaju crkvena zvona, a njihov zvuk širi se ulicama, ulazi u domove, palače, suterene, potkrovlja, pronosi se poljima, šumama, šulja se u seljačke kolibe, osvaja uši, umove i srca; na krunicu, na krunicu...

Mnogi s radošću iščekuju taj znak i čim začuju prvi udarac zvona, požuruju završiti posao, oblače se i idu – Kraljici. Ali ima i takvih koji se nećkaju. "Toliko je posla! Tako sam umoran! Moram se odmoriti. Uostalom, krunica nije isto što i sveta misa nedjeljom ili na blagdane, koja obvezuje pod prijetnjom grijeha. Imam goste, došli su izdaleka. Moram ići tamo ili onamo", itd. – Tisuće izgovora mota se po glavi. Ići ili ne ići?

Zar mi Majka Božja, Kraljica ne samo neba, nego i zemlje, ne može blagosloviti posao da ga što lakše, brže i bolje obavim?... Zar ne može tako posložiti okolnosti da budu korisnije za moju dušu, pa čak i za zemaljski život?... Ta Ona za mene želi bolje nego ja sam sebi, i može mi pomoći, jer njoj Stvoritelj ništa ne želi odbiti. Zar nije bolje povjeriti joj svoje brige i poteškoće? Ona će ih prije i lakše riješiti od mene. "Iscrpljen nakon posla." – Ta gdje ćeš naći bolji počinak i mir ako ne uz stope one koja je naša Majka, Pomoćnica, Utočište i Utjeha? Istina, krunica ne obvezuje pod grijeh. Ali, kakva bi to bila ljubav koja bi se ograničavala na stroge obveze, čije zanemarivanje postaje prijestup, i to čak težak. Takav bi postupak više sličio na robovsku službu, nego na ljubav djeteta prema najboljem Ocu na nebu i preljubaznoj Majci. Ne! To nije dostojno Marijina miljenika. Ovaj traži uvijek nove načine kako joj što češće doći, što duže (koliko to obveze dopuštaju) uz nju prebivati. Povjerava joj sve svoje poteškoće i brige, a sam čini koliko može da njezine stvari što više napreduju. Njezino kraljevanje u dušama svih koji jesu i koji će biti, poznanici ili nepoznati, prijatelji ili neprijatelji, rođaci, sunarodnjaci, ili stranci, katolici ili inovjerci: to

su njegove težnje i želje. To je cilj njegovih napora. I gdje će crpiti svjetlo kako bi znao što i kako činiti ako ne uz stup njezinih nogu, i je li moguće gdje drugdje prikupiti snagu za tako uzvišen posao?

"Imam goste." – Pođimo onda zajedno. I njima želim sreću. A osobne stvari – često se i u drugo vrijeme mogu riješiti. Ali ima i takvih koji ne idu na krunicu. Ako im staleške obveze uistinu ne dopuštaju, jer ih moraju obaviti upravo u to vrijeme, Bezgrešna će primiti njihove žarke želje poći na zajedničku krunicu, i sama će im prići i blagoslovom ispuniti srca. I oni, koje ljubav prema bližnjemu zadrži uz nečiji bolesnički krevet, neka se ne žaloste i ne muče. Bezgrešna prima radosno njihovo služenje bolesnicima.

Što pak reći o onima koji mogu otići na krunicu, ali ne idu iz lijenosti ili iz prijezira ili često poradi grešne zabave? Može li ih Bezgrešna blagosloviti?

Bim-bom, bim-bom, na krunicu, na krunicu, pozivaju zvona posljednji put. Crkva je već dupkom puna. Slika Bezgrešne sjaji na oltaru obasjana svjetlom svijetla. Zvoni zvono uz sakristiju. Počinje pobožnost. "Oče naš" ... "Zdravo Marijo... Zdravo Marijo...". Na izranjena srca slijeva se melem utjehe, a očajnim dušama iznova sviće izvor nade. Siromašni, iscrpljeni radom, satrveni bremenom briga i muka i križeva osjećaju sve snažnije da više nisu sirote, da imaju Majku koja poznaje njihove boli, suosjeća, tješi i pomaže. Osjećaju da je ostalo još samo malo trpljenja i da slijedi nagrada, vječna i beskonačna nagrada; da se čak isplati malo pretrpjeti u ovom kratkom životu, popraviti učinjene krivice i dati dokaz svoje ljubavi prema Bogu. Shvaćaju da se u trpljenju duša čisti kao zlato u ognju, da je odvlači od zavodljivih mamaca koje svijet naziva srećom, i uzdiže više, beskonačno više, do izvora svekolike sreće – do Boga. Znaju da duša jedino u njemu može otpočiniti, i da je sve drugo – premalo... "Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta..." "Pod obranu se Tvoju utječemo..." odjekuje crkvom. Pjesma iz dna duše koja povezuje vezom ljubavi srca djece sa srcem Majke.

Pobožnost je završila, svjetla se gase, a vjernici se s osjećajem blagog mira, okrijepljenih srdaca i sretni, vraćaju svojim kućama. **Vitez Bezgrešne**

OAZA BEZGREŠNE - HRVATSKI NIEPOKALANÓW

U MARIJINU SVETIŠTU U MOLVAMA NASTAJE NOVI NIEPOKALANÓW ZA HRVATSKI NAROD

Zajedno sa sv. Maksimilijanom Kolbeom možemo reći:
"Najvažnije je da je Niepokalanów Njezin – da pripada Bezgrešnoj.
To je uistinu njegova osnovna bit" (SK 335).

Svjedoci smo svakodnevnog razvoja i izgradnje Duhovno-pastoralnog centra "Oaza Bezgrešne". Uz vašu pomoć predragi dobročinitelji, koliko nam je moguće trudimo se i radimo na njegovoj izgradnji zahvalni Bogu koji nam daruje mogućnost izgrađivanja prostora u kojem će djeca, mladi, obitelji i osobe u zrelim godinama pronalaziti oazu svojih života predajući se potpuno u ruke Bezgrešne, svoje nebeske Majke. "Bezgrešna će, ako želi, ukloniti sve zapreke i stvoriti sebi Niepokalanówe u svakoj zemlji" (SK 397).

PREDRAGI APOSTOLI BEZGREŠNE, U OBJEKTU KOJI JE STAVLJEN POD KROV POTREBNO JE UREĐENJE SRCA, SREDIŠNJEG DIJELA OAZE – KAPELICE BEZGREŠNOG ZAČEĆA BLAŽENE DJEVICE MARIJE U KOJOJ ĆE BITI CJELODNEVNO KLANJANJE PRESVETOM OLTARSKOM SAKRAMENTU, PRIKAZIVANJE VAŠIH NAKANA I POTREBA, ZAHVALNOSTI U MOLITVI PRED ŽIVIM ISUSOM KRISTOM. ZAHVALJUJEMO SVIMA KOJI NAM ŠALJETE SVOJE PRILOGE I TAKO SE UKLJUČUJETE U IZGRADNJU OVOGA BOŽJEGA DJELA PO ZAGOVORU BEZGREŠNE. SVI ONI KOJI ŽELE SEBE UGRADITI U DUHOVNO-PASTORALNI CENTAR "OAZA BEZGREŠNE" SVOJ PRILOG MOGU DAROVATI – POSLATI NA:

IBAN: HR2723600001101734905
opis – mail uplatitelja

Unaprijed zahvaljujemo svima na dobroti i otvorenosti, a zagovor Bezgrešne neka prati ovo lijepo djelo za kršćansko lice našega naroda po želji i molitvi sv. Maksimilijana M. Kolbea u istinskoj pravедnosti i svesrdnoj zauzetosti te izgradnji zajednice evanđeoskog zanosa vječne ljubavi u svijetu i društvu. "I vjerujem da su svi koji rade u Niepokalanówu, barem bi trebali biti, spremni učiniti sve za Bezgrešnu. Naime, ne mogu zamisliti vojsku gdje bi general morao pitati vojnika želi li poći na ovu ili onu bojišnicu i – čekati odgovor." (SK 521)

HODOČAŠĆE U LURD

Piše: Ivana Topolčić

U suradnji Nacionalnog centra MI – VB i Marijina svetišta – Molve organizirano je hodočašće u Lurd od 10. do 16. travnja 2023. godine. Polazak hodočasnika započeo je u Molvama. Na putu prema Zagrebu pridružili su se i vjernici iz Koprivnice, Križevaca i Zagreba. S kulturnim i povijesnim znamenitostima od Zagreba do Lurda hodočasnike je upoznao gospodin Krešimir Blažek. Duhovni voditelj puta bio je o. Zdravko Tuba, OFMConv.

Prvo odredište hodočasnika bilo je svetište Madonna della Corona ("Gospa od krune") gdje smo slavili svetu misu te nastavili put prema San Remu. Vožnja autobusom protekla je u molitvi krunice Božjem milosrđu, meditaciji, molitvi čas-

slova, marijanskim pjesmama koje je predvodio fra Bonifacije Franjo. Svaki je hodočasnik dobio Božanski časoslov i molitvenik Nasljeduj Mariju.

Prvo prenoćište hodočasnika bilo je u San Remu u kojem su hodočasnici zajedništvom, pjesmom i molitvom svjedočili svoju vjeru. Imali smo čast sudjelovati na jutarnjoj svetoj misi u katedrali San Siro koju je predslavio o. Zdravko. Za sve hodočasnike poseban trenutak bio je primanje Tijela Kristova pod obje prilike. Pod svetom misom odzvanjao je zvuk orgulja koje je svirao fra Bonifacije. U katedrali i na cijelom putu osjećao se duh vedrine, mira i radosti. Vrata katedrale hodočascima je otvo-

rio don Nicholas iz Hong Konga. Cijelim putem nad hodočasnicima bdjela je Nebeska Majka.

Iz San Rema put se nastavio prema Avignonu gdje su hodočasnici mogli razgledati staru gradsku jezgru. Avignon je jedan od najljepših gradova Provanse u kojem su u prošlosti stolovali biskupi i pape, stoga je poznat i pod nazivom Papinski grad. Nakon Avignona put se nastavio prema Lurdu.

Putem je pater potaknuo hodočasnike na sakrament ispovijedi jer bez sakramenta ispovijedi čovjek ne može živjeti sa sobom i drugim čovjekom. Ujedno je i naglasio kako radost u srcu može dati samo Gospodin po svetoj ispovijedi, a najveća sreća svakog čovjeka je ljubiti Boga. Na hodočasničkom putu vjernici su gledali film o Lurdu, mjestu gdje se dogodio susret Neba i zemlje.

Dolaskom u Lurd hodočasnici su se sa svojim zahvalama, molitvama i nakanama uputili prema Masabijelskoj špilji gdje se Marija prvi put ukazala Bernardici. Za vrijeme boravka u Lurdu hodočasnici su imali prilike primiti bolesničko pomazanje u kapelici sv. Josipa, sudjelovati u klanjanju pred Presvetim oltarskim sakramentom, prisustvovati večernjoj molitvi krunice i procesiji sa svijećama, nazočiti pobožnosti križnoga puta, iskusiti umivanje u lurdskoj vodi, ojačati osobnu molitvu, sudjelovati na svetim misama na hrvatskom jeziku u Masabijelskoj špilji i kapelici sv. Josipa. U Lurdu su bili prisutni i hodočasnici iz Krčke biskupije te Imotskoga. Svim hrvatskim ho-

dočasnicima poseban žar dala je pjesma *Zdravo, Djevo, Kraljice Hrvata* koju su zajedno otpjevali nakon večernje procesije sa svijećama pod hrvatskom zastavom i zastavom Vojske Bezgrešne.

Hodočasnici su u Lurdu posjetili i Centar MI – Vojske Bezgrešne te izložbu Maksimilijana Kolbea koji je bio prvi mučenik ljubavi jer je dao svoj život za drugoga. Također su upoznali život i djelo Maksimilijana Kolbea te su primili Božji blagoslov svećevim relikvijama. U središtu Lurda hodočasnici su pogledali i film o Bernardici te njezinoj obitelji na hrvatskom jeziku. Okrijepljeni milošću Nebeske Majke hodočasnici su svetom misom, pjesmom i zahvalama napustili Lurd.

Putujući prema Savoni, hodočasnici su posjetili svetište Marije Magdalene u Saint Maximin la Sainte Baume gdje se nalaze i svetičine relikvije. Zadnji dan hodočašća bio je u Padovi. Hodočasnici su pohodili svetište hrvatskog sveca sv. Leopolda Bogdana Mandića, baziliku sv. Justine u kojoj se nalazi grob sv. Luke evanđeliste te baziliku sv. Antuna Padovanskog. U Padovi u kapelici sv. Maksimilijana Kolbea slavili su svetu misu te obišli grob i relikvije sv. Antuna Padovanskog.

U znak zaštite, molitve i širenja Božjeg milosrđa svaki je hodočasnik primio Čudotvornu medaljicu. Hodočasnici su zahvalili o. Zdravku na duhovnom vodstvu i organizaciji puta, fra Bonifaciju Franji na pjesmi i glasu kojim je popratio ovo hodočašće, vozačima na

KOLBEOVI CITATI

"Neka nas Bezgrešna
potpuno osvoji
i zavlada nama.
Tada će po nama
i djelovati."

(SK 511)

ugodnoj vožnji te gospodinu Krešimiru Blažeku na informacijama o kulturnim i povijesnim znamenitostima. Uronjeni u Božje milosrđe, noseći u sebi poruke Lurda o molitvi, pokajanju i siromaštvu hodočasnici su na završetku puta izrekli svoja svjedočanstva.

Gospodin Pino s otoka Cresa svjedočio je o važnosti prihvaćanja bližnjega. Odrastao je u velikoj obitelji koja je ostala bez oca. Njegov brat krenuo je krivim putem.

zapravo ga se sramio. Kad je brata prihvatio takva kakav je, brat je prestao piti u roku od sedam dana i već 35 godina nije popio kap alkohola.

Nakon Pinova svjedočanstva na pitanje upućeno Bezgrešnoj: "Treba li raditi još u školi kao vjeroučiteljica ili napustiti svoje zanimanje?" posvjedočila je Pinova supruga Dubravka. Odgovor je dobila na pobožnosti križnoga puta čitajući 13. postaju koja govori da će-

životno iskustvo poučilo ga je da, prije nego se uputimo na hodočašće Majci Božjoj, trebamo razmisliti o tome na čemu ćemo joj zahvaliti. Puni nade, vjeruju da su dio Milosrđa koje su primili ostavili Bezgrešnoj kao dar zahvale.

U iznošenju svjedočanstava ohrabrio se i gimnazijalac Luka iz Đurđevca. Posvjedočio je kako je jedan od najboljih učenika u generaciji. U svijet vjere uputila ga je baka poklonivši mu vjersku lite-

Počeo je piti, pušiti... Kao najstariji brat pokušavao ga je popraviti, čak s njim nije razgovarao dvije godine. U toj situaciji pomogla mu je škola hagioterapije profesora Tomislava Ivančića u kojoj je naučio: ako nekoga želimo promijeniti, prvo mu trebamo oprostiti, zahvaliti Bogu za tu osobu te moliti da se Božji blagoslov spusti na tu osobu. Gospodin Pino shvatio je da je bio sebičan prema bratu, da je varao samoga sebe da ga voli, a

mo plodove svojega rada vidjeti tek u vječnosti. "Ti si sjeme za neka buduća vremena. A želiš odmah vidjeti plodove svojih ruku..."

Svoje svjedočanstvo izrekao je i župljanin župe u Molvama, gospodin Ivan Kolar. Na ovo hodočašće krenuo je sa svojom suprugom ponukan darom djece za 70 godina života i 52 godine braka. Njegova supruga preboljela je rak debeloga crijeva, a on je bio 22 sata izvan života. Tri puta je umro. Njegovo

raturu. Zaključio je da vjeru može najbolje shvatiti kroz srce. Svoju molitvu u osnovnoj školi izražavao je u dječjem zboru, a danas redovito odlazi na nedjeljnu svetu misu kako bi skupio snage za novi radni tjedan.

Gospodin Mladen iznio je snažno svjedočanstvo svojega životnoga puta. Kao student pohađao je susrete u Palmotićevoj. Nakon povratka iz Zagreba doživio je potonuće. Predao se alkoholu, bludu,

napustio je suprugu... U toj situaciji pomogle su mu molitve njegove mame, punice i supruge. Nakon nekog vremena vratio se supruzi. Teško mu je bilo krpiti porculansku vazu koja se razbila. Otišao je u Domovinski rat. Mislio je, ako pogine da je to i zaslužio. Nije mogao sam sebi oprostiti. Njegova supruga Dragica živjela je u vjeri, pohađala je duhovne seminare. Često bi sa seminara donosila nabožne knjižice koje bi on skri-

dine na bračni vikend. Na vikendu su život ogojeli do kosti. Shvatili su da su imali izokrenute prioritete u braku. Kad su stavili Boga na prvo mjesto, dobili su nov život. Danas dijele ljubav i drugim parovima te zajedno idu kroz život. Zahvalu Nebeskoj Majci izrekla je i Mladenova supruga gospođa Dragica.

Svoje svjedočanstvo izrekla je i najstarija hodočasnica ovoga puta. To joj je bilo prvo putovanje u Lurd. Hodočasticima je osvijestila

je i bez oca te je bilo pitanje hoće li poći na ovo hodočašće. Radostan je što se sa svojom majkom uputio na hodočašće zahvalan Nebeskoj Majci što je bez imalo treme mogao svirati orgulje i pjesmom upotpuniti sva bogoslužja. Svjedočanstvo je završio mišlju: "Gdje god da se nalazim, uvijek u svom srcu nosim sliku Majke Božje Molvarske."

U prilog navedenim svjedočanstvima donosim i osobno iskustvo

većki čitao. Na duhovne seminare krenuo je i on sam, samo da se "riješi" žene. U trenutku pretvorbe zavapio je: "Bože, ako postojiš, daj mi vjere!" Najednom je osjetio val topline, počeo je plakati te je snažno zagriao suprugu. Bio je siguran da je to prst Božji. U tom trenutku promijenila se stranica njegova života. Kasnije im se dogodio i financijski kolaps. Zahvaljujući kuminoj pomoći, uspjeli su zatvoriti kredit. Na poziv prijatelja odlaze 2006. go-

važnost brige za osobe starije životne dobi na što nas i poziva papa Franjo. Zahvalila je Majci Božjoj i svima koji su se ovih dana brinuli za nju.

Na kraju je svoje svjedočanstvo iznio je i fra Bonifacije Franjo iz Virja koji je posvjedočio kako su molitve njegove bake zaslužne za njegovo zvanje. Prošle godine ostao je bez djeda koji je svoj život posvetio kao zvonar u Župi Uznesenja BDM u Molvama. Ove godine ostao

hodočašća u Lurd. Ujutro kad me tata upitao kako mi je bilo u Lurdu, odgovorila sam mu da sam se osjećala kao da sam u raj u zemlji. Ako je Lurd samo mali dječlić onoga što nas čeka u Kraljevstvu Nebeskom, tada nijedna ovezemaljska patnja i žrtva kroz koje prolazimo nisu uzaludne.

Ovim svjedočanstvima i hodočašćem u Lurd nastavljamo svoja hodočašća u svakodnevici do konačnog susreta u Majčinu krilu.

PETI Antunovski hod mladih

Preuzeto: www.ofmconv.hr

U subotu, 10. lipnja 2023., uoči spomendana svetog Antuna, jednog od najomiljenijih katoličkih svetaca, održao se 5. Antunovski hod mladih u Zagrebu, koji organizira Centar za duhovna zvanja franjevac konventualaca, Župa sv. Antuna Padovanskog na Svetom Duhu, Župa sv. Antuna Padovanskog u Sesevskim Selima te Evangelizacijska zajednica "Sveti

Duh" s voditeljem fra Stjepanom Brčinom.

U ovom jubilarnom Hodu sudjelovalo je više od pet tisuća mladih iz cijele Hrvatske, a zagrebačkoj mladeži pridružili su se još i mladi hodočasnici iz Bosne i Hercegovine, Njemačke, Austrije, Švicarske, Makedonije, Slovenije, Srbije i mnogi drugi – svi s jednim ciljem:

da proslave Boga autentičnim svjedočenjem svoje vjere. Prvi put dosad u križ koji je predvodio Hod bile su ugrađene relikvije sv. Antuna te su i one obišle rutu od Župe sv. Antuna Padovanskog u Sesevskim Selima do istoimene bazilike na Svetom Duhu, a nošena su i pisma s nakanama vjernika koji fizički nisu mogli sudjelovati u Hodu.

Program je započeo svetom misom u 12 sati koju je predslavio generalni vikar Zagrebačke nadbiskupije i moderator Nadbiskupskog duhovnog stola mons. Tomislav Subotičanec u zajedništvu s drugim svećenicima, među kojima je bio i provincijalni ministar Hrvatske provincije svetog Jeronima franjevac konventualca fra Miljenko Hontić. U propovijedi je, osvrćući se na naviješteno Evanđelje (Mk 12, 38–44), poručio mladima da sve što vide i svakog koga susretnu za vrijeme svojega hoda gledaju Isusovom ljubavlju, ali i da promatraju sebe istim tim očima, a da ono što vide, svjedoče hrabro, odvažno i smjelo poput sv. Antuna. Evangelizacijska zajednica "Sveti Duh" pripremila je i preprogram te je cijelim putem animirala program. Sudionici Hoda imali

su i priliku pristupiti sakramentu pomiranjaja prije euharistijskog slavlja. Sugrađani koje su susretali pozdravljali su hodočasnike osmijehom i mahali, dok su vozači trubili u znak podrške.

Ovaj šesnaest kilometara dugi Hod pratili su radosna pjesma i molitva te ples i *performans* na dvjema postajama, kod franjevačkog samostana Hercegovačke franjevačke provincije i crkve Bezgrešnog začeca BDM u Dubravi te na središnjem zagrebačkom trgu, Trgu bana Josipa Jelačića, koje su animirali članovi Evangelizacijske zajednice "Sveti Duh". Pripremili su dramsko-plesnu točku nakon koje je uslijedila zajednička molitva i slavljenje. Hod se nastavio do bazilike sv. Antuna Padovanskog na Svetom Duhu, gdje su fratri ra-

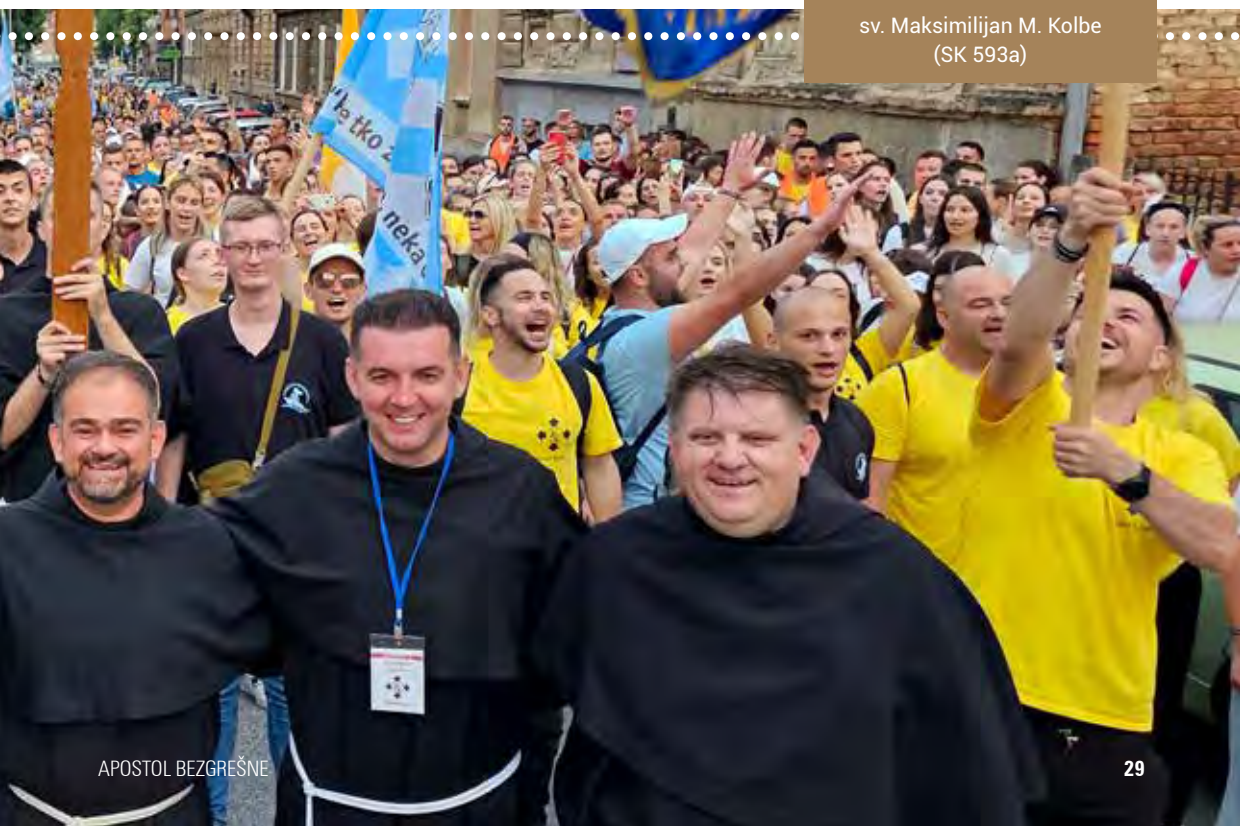
dosno dočekali mlade. Čak je i bazilika postala pretijesna za sve sudionike, tako da se program prenosio i na videozidu izvan nje.

Slavljenički bend "Amorose" je s evangelizacijskim timom "Sveti Duh" animirao slavljenje i euharistijsko klanjanje. U prisutnosti živoga Isusa za vrijeme klanjanja hodočasnici su mogli zaroniti u duboku molitvu i zahvaliti na svim milostima kojima ih Gospodin daruje i na svemu što su doživjeli na Antunovskom hodu mladih. Bazilika je bila ispunjena radošću, zajedništvom, ljubavlju, što se nastavilo i na druženju ispred nje.

KOLBEOVI CITATI

"Činimo samo ono što možemo i potpuno se prepustimo Bezgrešnoj."

sv. Maksimilijan M. Kolbe
(SK 593a)

HVALA

5. ANTUNOVSKI HOD MLADIH

VJEČNI
7. JULI
JENIK

DES
ŠKOLA
VIJETA

VERITAS

#budiFRANJ

Salus informorum, ora pro nobis!

U ljepoti stvorenosti čovjek se uvijek vraća svojem Stvoritelju. Čovjek je Božje biće: duh, duša i tijelo. Na svojem životnom putu prolazi stazama koje donose mnoge nepoznate situacije i u čovjekovu životu ostavljaju tragove s različitim učinkom. Krhkost ljudske naravi ispunja čovjekove dane i on, koji je pozvan dopunjeti što nedostaje mukama Kristovim (usp. Kol 1, 24), traži lijek za sebe kako bi uspio u punini ostvariti svoje poslanje za svakog čovjeka. Da, pozvani smo brinuti se za svakog čovjeka i njegovo spasenje.

Čitajući Bibliju od samoga njezina početka uočavamo kako sveti pisci u različitim knjigama, opisujući događaje i dijaloge među likovima, često spominju zauzetost čovjeka za čovjekovo zdravlje. "Strah Gospodnji vijenac je mudrosti koji cvate mirom i zdravljem" (Sir 1, 18); "Više valja zdravlje i snaga nego sve zlato svijeta i krepko tijelo više od golema posjeda" (Sir 30, 15); "Sine moj, u bolesti ne budi potišten, već se Bogu moli, jer on zdravlje daje" (Sir 38, 9).

Njihova je mudrost kroz stoljeća prenošena sve do naših dana, posebno po sv. Franji zaštitniku prirode, svega stvorenoga, kao i po njegovoj braći i sestrama. Sam je sv. Leopold Bogdan Mandić govorio: "Bog je naš lijek i liječnik", vjerujući u to, ali i ostavljajući na nama odgovornost za brigu o našem zdravlju.

Sve naše nastojanje oko dobra zdravlja neka bude put dobrom duhu s molitvom na srcu i usnama: "Gospodine, za tebe živjet će srce moje i živjet će moj duh. Ti ćeš me izliječiti i vratiti mi život, bolest će mi se pretvoriti u zdravlje" (Iz 38, 16). Na to nas potiče i sv. Maksimilijan: "Nastojte se liječiti i previše ne zamarati, jer (zdravlje) pripada Majci i morate ga očuvati kako biste uvijek što bolje radili" (SK 861).

U Marijnu svetištu s Majkom koja najbolje zna što je Njezinoj djeci potrebno, ta Ona je zdravlje bolesnih – *Salus informorum*, Ona za svakoga od nas govori Gospodinu: "Vina nemaju" (zdravlja, mira, na-

de nemaju) brinemo se o duhovnom i tjelesnom zdravlju svoje braće (usp. 1 Sam 17, 18) koristeći bilje koje je Božji dar za čovjekovo zdravlje.

Osluškujući nadahnuće Duha po Mariji pripravili smo prema staroj samostanskoj recepturi tinkture od ljekovitih bilja koje je Bog nama ostavio u prirodi kao lijek našem tijelu koji pomaže i uklanja tjelesne tegobe.

Prilogom koji darujete sudjelujete u izgradnji i uređenju Duhovno-pastoralnog centra "Oaza Bezgrešne" u Marijnu svetištu u Molvama. Gospodin je darovatelj zdravlja našoj duši i tijelu.

**HVALA VAM
NA POVJERENJU!**

**ZDRAVLJE BOLESNIH,
MOLI ZA NAS!**

Pripremljeno prema staroj samostanskoj recepturi.

Prilogom koji darujete sudjelujete u izgradnji i uređenju Duhovno-pastoralnog centra „Oaza Bezgrešne“ u Marijini svetištu u Molvama.

Hvala vam na povjerenju!

Zdravlje bolesnih, moli za nas!

Naručiti možete na: vojska.bezgresne@gmail.com

**TINKTURE OD:
RUŽMARINA
(ROSMARINUS OFFICINALIS),
ĐUMBIRA
(ZINGIBER OFFICINALE),
MATIČNJAKA
(MELISSA OFFICINALIS),
GORKOG PELINA
(ARTEMISIA),
MEDVJEDEG LUKA
(ALLIUM URSINUM)
I KOPRIVE
(URTICA DIOICA).**

LJEKOVITA SVOJSTVA RUŽMARINA:

Ružmarin je poznat u suzbijanju patogenih mikroorganizama, npr. u hrani, ima antimikrobno djelovanje, smanjuje rizik od raka dojke, debelog crijeva i kože, poboljšava pamćenje, koncentraciju i zdravlje mozga, smanjuje rizik od srčanih bolesti, ublažava probavne tegobe, grčeve u crijevima, plinove ili bolove, blagotvorno djeluje kod menstrualnih grčeva i glavobolje, opušta mišiće, smanjuje razinu stresa, smiruje i opušta. Jedan je od najjačih prirodnih antioksidansa.

LJEKOVITA SVOJSTVA ĐUMBIRA:

Đumbir je vrlo koristan kod prehlada, virusnih infekcija, upale grla, krajnika, angine te smanjujeupalne procese u organizmu. Prirodno je sredstvo protiv glavobolje, zubobolje i bolova u zglobovima. Učinkovito je sredstvo u borbi protiv suvišnih kilograma, učinkovito smanjuje apetit i tonizira organizam.

LJEKOVITA SVOJSTVA MATIČNJAKA:

Matičnjak umiruje i opušta živčani sustav, poboljšava kvalitetu sna ne samo kod odraslih nego i kod djece, podiže raspoloženje i ublažava štetne učinke stresa, smiruje živčani i probavni sustav, poboljšava mentalne sposobnosti i kognitivne funkcije, pomaže kod liječenja herpesa.

LJEKOVITA SVOJSTVA GORKOG PELINA:

Pelin brzo otklanja sve probavne smetnje i nadimanje, odlično je sredstvo protiv grčeva u želucu i crijevima, protiv katara želuca, kronične začepljenosti, proljeva, prevelike kiseline u želucu, debljine, pritiska i boli, žutice, žgaravice, žuto obloženog jezika i lošeg zadaha. Osobito se preporučuje ljudima bez žučnog mjehura. Pomaže čišćenje organizma od parazita i crijevnih nametnika.

LJEKOVITA SVOJSTVA MEDVJEDEG LUKA:

Pomaže u čišćenju organizma i pridonosi smanjenju kolesterola. Čisti želudac, krv i krvne žile, poboljšava pamćenje i smanjuje visoki krvni tlak, vrtoglavicu, pritisak u glavi i gušenje. Čisti tijelo od svih nagomilanih otrova i tako liječi reumu, giht i sve kožne bolesti, liječi kronične upale i popratne smetnje.

LJEKOVITA SVOJSTVA KOPRIVE:

Koristi se za poticanje izlučivanja urina, jača mokraćni mjehur, otapa žučni i bubrežni kamen, čisti masne jetrene stanice te pomaže kod ciroze jetre, čisti krv i obnavlja crvena krvna zrnca, pomaže kod anemije, proljetnog umora, migrene ili općenito iscrpljenosti, ublažava i sprečava ispadanje kose.

**TINKTURE MOŽETE NABAVITI
U GALERIJ SAMOSTANA
ILI NARUČITI NA:
vojska.bezgresne@gmail.com**

„Samo ljubav stvara!“ sv. Maksimilijan M. Kolbe

ZAHVALNICA

Zahvalni Bogu za Vašu dobrotu i otvorenost, zahvaljujemo i Vama što podupirete izgradnju Duhovno-pastoralnog centra „Oaza Bezgrešne“. Sudionici smo djela koje Bog po nama izvodi kako bi se proslavio On i raslo Njegovo Kraljevstvo u srcima ljudi koji će puninu života pronaći u okrilju Bezgrešne.

Neka Vas dobri Bog blagoslovi,
a Bezgrešna prati svojim majčinskim zagovorom!

O. ZDRAVKO TUBA
NACIONALNI ASISTENT M1 – VOJSKE BEZGREŠNE

„NADAM SE DA, UZ POMOĆ BEZGREŠNE, NI JEDNU ZEMLJU NEĆEMO ZAObIĆI NITI NAROD NAPUSTITI I DA ĆEMO SVUGDJE USPOSTAVITI VOJSKU BEZGREŠNE I NJEZINU SREDIŠNJIĆU, NĀEPOKALANŌW.“ SK 662

„Osvojiti ĉitav svijet za Krista po Bezgrešnoj.“

OBAVIJEST

UPISNICA ZA NOVE ČLANOVE VB

Dragi članovi –
apostoli Vojske Bezgrešne,
sve potrebno za upis
kao i sve o Vojsci Bezgrešne možete
pročitati i pratiti na:
[www.vojska-bezgresne.com/
upisnica](http://www.vojska-bezgresne.com/upisnica)

Facebook:
Vojska Bezgrešne

Članovi koji nisu prijavili svoju
mail adresu, a žele primati
newsletter mogu nam se javiti na
vojska.bezgresne@gmail.com.
Preporučamo prijavu osobne mail
adrese, ne mail adrese s posla.
Ujedno, molimo vas ukoliko dođe
do promjene da nam javite vašu
novu adresu stanovanja radi slanja
Apostola Bezgrešne.
Hvala vam!

Ime i prezime:

.....
.....

Datum i mjesto rođenja:

.....

Adresa stanovanja (ulica i broj):

.....
.....

Broj pošte i mjesto:

.....

Mobitel – telefon:

.....

Zanimanje:

.....

Župa:

.....

Biskupija:

.....

OIB:

.....

E-mail:

.....

Dozvoljavate li da Vaši
osobni podaci budu upisani
u arhiv članova VB?

DA – NE
(zaokruži)

RAZMATRANJA MOLITVENIH NAKANA VB 2023.

Molimo da u srcu svakog čovjeka postoji istinska vjera u vječni život.

U molitvenom predanju Bezgrešnoj o kojem nam piše sv. Maksimilijan molimo: "I da činiš sa mnom zajedno sa svim moćima moje duše i tijela... smrću i vječnošću, što se tebi najviše sviđi" (SK 1197). Jesmo li se kada zaustavili te razmatrali riječi: čini sa mnom što hoćeš, sa svim mojim moćima duše i tijela, jesmo li razmišljali o dubokom njihovom značenju? Plaši li nas pomisao na to da Bogu darujemo da čini s nama što želi ili vjerujući da nam On želi i daruje dobro, možemo sa svim svojim moćima duše i tijela reći: čini Bože što želiš jer znam da mi želiš darovati život za svu vječnost. Ponajprije prepustimo Bogu svoje slabe strane, nemoći, strahove za same sebe, sva svoja pitanja o tome što će s nama biti, što ako... Darujemo mu i sve što možemo, što činimo, želimo, što znamo i mislimo da jesmo – sve – svega sebe. Sveti se Maksimilijan utjecao u zagovor sv. Maloj Tereziji koja je željela biti loptica u Isusovoj ruci – sredstvo za igru. Znamo: igra čovjeku donosi radost, zadovoljstvo, lopta uvijek dobro padne kako god ju Isus spusti, baci, pusti da se otkotrlja, ostavi je dok se odmara... Stavimo u ove slike događaje svojega života. Kada nam se čini da se igramo i zabavljamo, kada nam se život kotrlja uzbrdo (ako možemo tako nazvati usporedbu sa Sizifovom poslom) itd.

Prepustimo se potpuno želimo li doći u vječnost. Kako izgleda život u vječnosti? U Katekizmu Katoličke Crkve vječnost je opisana ovako: "To je punina života, zajedništvo života i ljubavi s Presvetim Trojstvom, s Djevicom Marijom i svim blaženicima; to je krajnji cilj i ostvarenje čovječjih najdubljih težnja, stanje najveće konačne sreće" (KKC 1024).

Put do vječnosti je Isusov put i On najbolje zna kako tim putem ići i ustrajati do kraja uz što manje stranputica koje čovjek često čini. "Tražite najprije Kraljevstvo i pravednost njegovu, a sve će vam se ostalo dodati" (Mt 6,33), piše sveti Matej evanđelist, a kraljevstvo je Božje kao kad sijač izide sijati sjeme koje pada na različito tlo.

Prepuštanjem svega sebe Bogu po predanju Majci želimo i budimo plodna zemlja na koju padne sjeme – riječ koja donosi plod (usp. Mt 13, 1-19). Na taj način Bezgrešnoj "predajemo čitavo svoje biće, sve vlasti svoje duše, i razum i pamet i volju – sve vlasti tijela, sva osjetila i svaku sitnicu, i snagu, zdravlje ili bolest. Predajemo joj čitavo svoje biće sa svim svojim nedaćama. Predajemo joj svoju smrt, kad god i gdje god i na koji god način nas ona snašla. I čitavu svoju vječnost. Nadamo se da ćemo tada najsavršenije moći pripadati njoj. Na taj način izražavamo želju i prošnju da nam dopusti što savršenije, u svakom pogledu, biti njezini" (SK 1197).

Molimo da u Marijinu uznesenju prepoznamo poziv na uzdignuće naše duše Bogu.

Svima nam je tako draga svetkovina Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo. Dar koji joj je Bog darovao da i dušom i tijelom bude uznesena na nebo. Dar se ne zaslužuje, dar ne tražimo da nam se daruje, dar se prima i za dar se zahvaljuje. Marija je dar primila za sebe i za nas jer je naša Majka, ta Njezina smo djeca. I mi ovaj mjesec posebno zahvaljujemo na tome daru jer smo dionici milosti koju Bog izliva u naša srca po okupljanjima oko Njegova euharistijskog stola o danu Marijina uznesenja. Primiti milost znači sudjelovati u njoj, u onome što se događa, a to je susret neba i zemlje, tjelesnoga i duhovnoga.

Kako biti potpuno dionik toga susreta? Dolazeći u susret sav i potpuno: što jesam i što bih trebao biti kao Božje dijete: sve svoje zemljano, grešno i prljavo staviti u ruke Majke kako bih doživio milosrđe pranja, čišćenja, opraštanja, kako bi se srce i duša oslobođena grijeha mogla uzdići Bogu, mogla biti s Njim u otajstvu žrtve i otkupljenja u svetoj euharistiji, biti s Njim sjedinjen u svetoj pričesti. To su naša svakodnevna uzdizanja duše iz prijavštine zemaljskog hoda k Bogu dobrom, milosrdnom Ocu. Ne bojmo se doći k sebi te poput jednog sina reći: "Ustat ću, poći svomu ocu i reći mu: 'Oče, sagriješih protiv Neba i pred tobom!'" (Lk 15,18). I konačno učiniti: "Usta i pođe svome ocu" (Lk 15,20). I ono najvažnije, u ovom koraku nismo sami, Marija Majka je uz nas, ona kao najbrižnija Majka vodi nas u zagrljaj milosrdnog Oca, pomaže nam otvoriti se primanju oprosta koji smo po Isusovoj žrtvi na križu primili kao dar neba.

To je ono što čovjek treba učiniti, a u Marijinu primljenu daru uznesenja prima te postaje dionikom Marijine i Božje blizine. U takvim trenucima nalazimo sigurnost u Božjoj ruci, u Njoj smo sigurni, zaštićeni, slobodni od svih spona grijeha. Kako onda ne bismo htjeli biti što pravedniji, bolji, okupani milošću opraštanja u sakramentu svete ispovijedi. Tada ćemo razumjeti riječi: "Duše su pravednika u ruci Božjoj, i njih se ne dotiče muka nikakva" (Mudr 3,1). Tada čovjek može slobodno reći dio iz posvetne molitve Bezgrešnoj: "Posluži se isto, ako se tebi sviđa, sa mnom u cijelosti i potpunosti..." (SK 1197) i dalje kako slijedi cijela molitva. Da, tako u svoj život usvajamo otajstvo Marijina uznesenja na nebo o kojem nas teologija uči: "Marijino uznesenje dušom i tijelom na nebo kruna je njezina bogomajčinstva, vječnog djevičanstva i bezgrešnog začeca.

Nauk o Marijinu uznesenju na nebo po završetku njezina zemaljskoga života proglasio je člankom vjere 1. studenoga 1950. papa Pio XII. Iako je ta dogma proglašena tek u novije vrijeme, njoj prethodi duga tradicija, stara gotovo kao i sama Crkva. Spomenimo ovdje samo teologa kardinala Johna Newmana. Njemu je svetkovina Marijina uznesenja bila naročito draga. On bi svaki put kad bi u Lauretanskim litanijama ponavljao zaziv "Ružo otajstvena", i sam krilima duha zaleprešao u nebo, slijedeći onamo Mariju uznesenu.

Uzdignimo i mi svoje duše Bogu slaveći ga o svetkovini Marijina uznesenja zahvalna srca na daru Majke koja nas vodi u nebo.

Molimo da po predanju Bezgrešnoj budemo sredstvo u Njzinoj ruci za sve što Bog želi učiniti po našem životu.

Sveti Maksimilijan Kolbe ostavio nam je u baštinu da se u navještanju Radosne vijesti – evangelizaciji trebamo koristiti svim prikladnim sredstvima. Promotrimo malo sebe te pogledajmo koja sredstva imamo – svatko od nas ima razum i srce: misao, riječ, djelo, (ne)propust, tj. priliku. Ovim sredstvima možemo sagriješiti (ispovijedamo sve što smo loše učinili mislima, riječima, djelima i propustom), ali ovim sredstvima možemo i činiti dobro, možemo evangelizirati. Kako? Postanimo svjesni svojih misli, razmišljanja (za početak samo u jednom danu) i pokušajmo sva negativna iskustva ona koja razgrađuju i koja nas udaljuju od drugih pretvoriti u strelovitu, kratku molitvu upravo za osobu o kojoj nismo lijepo i dobro mislili.

Na ovom se polju osvajaju duše! Da, tako se u nama pomalo rađa stvarateljska misao (ne rušilačka), a ona utječe na naše riječi. Misao će utjecati i na naša djela. Postat ćemo kreativniji u činjenju dobra, u djelima koja će drugima donositi dobro. Dobra misao, misao = meditiranje Božje riječi (svemu dobru) bogatit će naš siromašni rječnik. Ljepota riječi koje donose dobro iskorijenit će i najmanju ružnu riječ iz govora (da ne spominjemo toliko prisutne psovke). Dobra misao pokretač je dobre riječi, dobrog djela. Misao o Božjoj riječi pomoći će nam da uočimo i ono što propuštamo, a mogli bismo učiniti kako bismo oplemenili naše živote i živote naših bližnjih. Možemo reći da srce rađa misao. "Dobar čovjek iz dobra blaga srca svojega iznosi dobro, a zao iz zla iznosi zlo. Ta iz obilja srca usta mu govore" (Lk 6, 43-49). Koliko nam je potrebna ta usklađenost razuma i srca! Možemo li ovako promatrajući sebe reći da nemamo ili imamo malo sredstava koja su nam na raspolaganju za evangelizaciju današnjeg svijeta kojemu je više od ičega potreban čovjek topli srca i prisne riječi; da smo sigurni da smo na dobrom putu; da ne navješćujemo sebe već Njega? Stavimo se u Marijine ruke, prepustimo se Njoj neka nas Ona vodi, nosi onima kojima je potrebno svjedočiti Božje milosrđe, ljubav, blizinu nebeskog Oca i Majke Marije. U rukama

Bezgrešne možemo bezbrižno evangelizirati jer jedino ćemo tako svijetu donositi Isusa i Njegovo milosrđe, ta Ona je posrednica milosti. Piše nam o tome sv. Maksimilijan: "Posvećujući se Bezgrešnoj, poput Nje u Božjoj ruci, postajemo i mi u Njzinoj bezgrešnoj ruci sredstva Božjeg milosrđa" (SK 40b).

Da, mi kao članovi Vojske Bezgrešne, posvijestimo si još jednom, želim pomoći kršćaninu u trajnom procesu obraćenja i nasljedovanja Gospodina, po primjeru Bezgrešne Djevice Marije, žene slušanja i iščekivanja, da živi hrabro i ponizno misionarsku duhovnost za evangelizaciju izgarajući, poput uzora oca Kolbea, za dolazak Kraljevstva Božjega. Sredstva apostola Bezgrešne, uz gore spomenuta, su: euharistija, Božja riječ, molitva i pjesma, život u zajednici, širenje Čudotvorne medaljice i marijanskog tiska. Apostol Bezgrešne svojim predanim radom iskazuje milosrđe svim potrebnima, nemoćnima i starima, utamničenicima, obiteljima u poteškoćama, jednom riječju, svim ljudima kojima je povrijeđeno dostojanstvo Božjih stvorenja.

Molimo da članovi VB u potpunosti stave sebe i svoj život u vlasništvo Bezgrešne.

Kao Božja djeca, vjernici koji žele živjeti puninu milosti svojega krštenja i svih drugih sakramenata, žele staviti sebe u potpunosti u vlasništvo Bezgrešne. Kako želja postaje stvarnost? Kako prijeći iz te pasivne stvarnosti (stanja želje) u aktivnu (ostvarenje želje) da nas Bezgrešna ima potpuno kao svoje vlasništvo, da to bude naša stvarnost i da naš život (misli, riječi, djela) odražava tu stvarnost? Dodamo pred Bezgrešnu onakvi kakvi jesmo, u potpunaj istini, ponizno. Što je čovjekova istina?

Čovjek je stvoren na kraju stvaranja kada je sva zemlja već bila uređena i spremna za stanovanje. Stvaranje čovjeka opisano je u Knjizi Postanka kao promišljeno, zauzeto i dobro odvađeno djelo slobodne Božje volje. Naime, sve biljke i životinje stvorene su prema svojoj vrsti (usp. Post 1,11–12.21.24–25) dok je čovjek stvoren na sliku i sličnost Božju, kao muško i žensko (1,26.27). To je čovjekova istina koju prvo on sam treba upoznati. Može li čovjek izreći nešto o sebi ako se nije upoznao. Razmišljajmo o ovome što je zapisao sv. Maksimilijan: "Gospodin Bog je beskonačna istina. Ne može trpjeti nepravdu, laž. S drugestrane, čovjek je stvorenje koje je iz ništavila pozvano u bitak, dakle sam po sebinštavilo, apsolutno ništa. Što god ima i može, primio je od Boga, i neprestano prima. Postojati znači biti pozivan u bitak u svakom trenutku, budući da sami posebi ne postojimo, za razliku od Gospodina Boga. I čitava sposobnost razvoja, iusavršavanja, sve to, bez i najmanje iznimke, potječe iz tog izvora bitka. – Kako u usporedbi s tim izgleda luđak koji se usudi tvrditi da će se sâm, bez Božje pomoći, usavršiti, da će čak doseći vrhunac?!" (SK 999)

Dakle, upoznati se može samo upoznavajući Sliku na koju je stvoren, bivajući pred tom Slikom, provodeći vrijeme uz tu Sliku, otkrivajući što mu ona govori, sjećajući se uvijek da je Bog čovjekova slika... Kakvu, zapravo, imamo istinu o samima sebi, kakvu o našim bližnjima? Ako ne znamo sami upoznati istinu, molimo Bezgrešnu da nam u tome pomogne. Ona je u tišini svoje kuće, svojega bića osluškivala, iščekiva-

la, upoznavala Boga i sebe u tom odnosu boravka pred Njim. Spustimo se na koljena pred Bezgrešnom. Padnimo pred Njezine noge ponizno moleći da nas uvede u ovo otajstvo, da nas primi kao stvar i svojinu svoju. Ovaj položaj čovjekova tijela, klečanje, odraz je nutrine (ponizne, iskrene, čiste) te priznanja da je Bezgrešna Božja Majka, naša Suotkupiteljica, Majka koja želi nas, svoju djecu imati, čuvati pod svojim okriljem, koja želi da joj prepustimo svoj život da Ona njime upravlja, brine se o nama, čuva nas, pokazuje nam put.

Tako svakoga dana, cijeli život za svu vječnost. Obnovimo svakoga dana to predanje. Recimo joj svakoga dana: "Marijo, volim te!" Piše nam o tome i sv. Maksimilijan: "Čitav naš život vlasništvo je Bezgrešne. Dopustimo joj da nas slobodno vodi jer nas Ona u kratkom vremenu može posvetiti." (SK 739b)

Molimo da sve više ljudi, cijeli svemir, slavi Bezgrešnu po Čudotvornoj medaljici.

"Bezgrešna je svijetu darovala medaljicu", piše nam sv. Maksimilijan, "čudotvornu iz razloga nebrojenih milosti i čudesa te obraćenja koja je Ona po njoj učinila" (SK 1051). Čudotvorna medaljica konkretan je dar koji nam je Bezgrešna darovala kao znak Njezine brige za nas, kao znak Njezine ljubavi za svakoga čovjeka – Njezino dijete za koje Ona želi da se spasi i dođe u vječnost. Ujedno, čudotvorna medaljica znak je naše pripadnosti i potpuna predanja Bezgrešnoj. Uzajamnu povezanost i pripadnost (Bezgrešna – ja, mi, čovjek) svjedočimo noseći medaljicu. S medaljicom (Bezgrešnom) ulazimo u svaki prostor, pasao, odnos. Svjesni te stvarnosti postajemo svjesni da na svijetu nikada nismo sami, da nikamo ne idemo sami. Tako "uvodimo", ako tako možemo reći, Bezgrešnu u naš život i u naš svijet. Ponekad, ako se samo malo prisjetimo, odemo i nekamo kamo nismo planirali otići i kasnije vidimo kako je to bio dobar potez, tj. odlazak. Bezgrešna nas je, smijemo reći, tamo odvela želeći se preko nas darovati drugima. Možemo li se tako opustiti uz Nju da nas Ona vodi i po nama ulazi tamo gdje je potrebna Njezina majčinska briga, ljubav, zaštita...

"Eto, MI – Vojska Bezgrešne čini da Marija uđe u sva srca, da se rodi u svim srcima, kako bi ih – ušavši u ta srca – mogla savršeno zaposjesti, u njima roditi dragog Isusa, Boga te učiniti da On uzraste sve do savršene dobi. Kakva li lijepa poslanja!... Zar ne?" (KS 508). Sveti Maksimilijan piše kako Marija ne želi sama vršiti svoje poslanje, već u nj želi uključiti također i nas. Majčinstvo znači: skrb, ljubav, pozornost prema drugome. Sveti Maksimilijan je djelotvorni svjedok svega toga jer on zna da, kako bi se surađivalo na sveopćem Planu spasenja, valja prije svega *u igru uključiti sebe same!*

Jesmo li spremni slijediti ove upute, preporuke našega sveca? Jesmo li toliko sabrani i kod sebe da možemo osluhnuti takva nadahnuća Duha Svetoga čija je zaručnica Bezgrešna, da možemo prepoznati potrebe bližnjih, domovine, svijeta te dopustiti da se

po nama "pronosi" Bezgrešna u svaki život, svaku obitelj? To je ono što možemo činiti, što trebamo činiti, što je naše poslanje kao članova Vojske Bezgrešne. "U potpunosti se posvetiti Bezgrešnoj Djevici, stavljajući se slobodno kao poslušno i velikodušno sredstvo u Njezine ruke" (usp. Izvorni program VB), u cilju suradnje na vlastitu obraćenju i posvećenju, kao i onome svih ljudi. Članovi udrugu, zajedno, bez pridržaja posvećuju se Mariji, žive i ljube, trpe i raduju se, djeluju u svakome okruženju i svakoj prilici u zajedništvu života s Njom, čineći je vidljivom i djelatnom u svijetu."

Čitajući pisma sv. Maksimilijana Kolbea uočavamo koliko je on puta (samo što je zapisano, a tek ono što nije zapisao) slijedio taj nutarnji poticaj, preporučio da se negdje odnese ili nekome daruje čudotvorna medaljica kako bi Bezgrešna djelovala. U posvetnoj molitvi molimo: "Jer gdje ti ulaziš, ondje dobivaš milost obraćenja i posvećenja." Kada čovjek prepozna, osjeti Njezin dodir u svojem srcu i životu, ispunja se zahvalnošću prema Bezgrešnoj, iskazuje joj svoju hvalu te je slavi. Tako se u svijetu širi slava Bezgrešne.

Molimo da s ljubavlju i poštovanjem zovemo svoju Majku Bezgrešnom šireći tako istinu o Njzinu Bezgrešnom začecu.

Razmotrimo što sv. Maksimilijan piše o zazivu "O, Bezgrešna": "Obraćamo joj se imenom. Ona je sama u Lurdu rekla da se tako zove: BezgrešnoZačćeće. Bog je bezgrešan, i svaka od Tri Božanske Osobe, ali Bog nije začet. Bezgrešni su i anđeli, ali ni kod njih nema začćeća. Bezgrešni su bili i praroditelj prije nego što su počinili prvi grijeh, ali ni oni nisu bili začeti. Bezgrešan je Gospodin Isus, ali On nije bio Začćeće jer je kao Bog postojao i ranije. I na njegasu se odnosile riječi Božjeg imena objavljene Mojsiju: 'Ja sam koji Jesam' (Izl 3,14), Onaj koji je uvijek, i nema početak. Drugi ljudi su začeti, ali u grijehu. Onaj jedina, osim što je začćeća, jest Začćeće, i to Bezgrešno. To ime skriva mnoge tajne, koje će s vremenom biti otkrivene. Upućuje ono da biću Bezgrešne pripada njezino Bezgrešno Začćeće. – Sigurno joj je drag taj naziv jer označava prvu milostkaju je u prvom trenutku svojega postojanja primila, a prvi dar uvijek je i najdraži. Taj naziv potvrđuje se i njezinim životom jer uvijek je bila bezgrešna. Zato je i 'milosti puna'. I Gospodin Bog zauvijek je s njom i do tog je stupnja sjedinjen snjom da je postala Majkom Sina Božjega" (SK 1197).

Da, mi joj se isto obraćamo imenom – Bezgrešna. I nama se obraćaju imenom: kad nas vide, kad nas trebaju, kad nam žele nešto reći, kad žele nešto podijeliti s nama.... Ime nas označuje, imenom se razlikujemo od drugih, s nekima dijelimo isto ime...

Bezgrešna je jedna. Iako postoje dva i više istih imena, svatko je jedinstven. To je odraz naše stvorenosti, Stvoritelj nas čini jedinstvenim, On je i naše ime urezao u svoj dlan (usp. Iz 49,16) i iako se imena ponavljaju u različitim osobama, On zna da smo jedinstveni, Onakvi kakvima nas je stvorio. Jedinstvenost našega bića otkriva naše podrijetlo: Božji smo!

Razmišljamo li o tome? O tome da nas Bog po imenu poznaje: imenom sam te zazvao, ti si moj (usp. Iz 43,1)?

Ako je svakom čovjeku darovao takvu posebnost, kako ju neće darovati Majci svojega Sina. Dapače, obdario ju je posebnom jedinstvenošću, bez grijeha

je začeta i bez grijeha će začeti Sina Božjega: ta Bezgrešna je Njzino ime.

U činu svoje posvete Njoj trebamo biti toga svjesni. Posveta je u unutarnjem činu volje da joj posve pripadamo, da smo Njzini. Tako rado razmatramo ono što nam piše naš sv. Maksimilijan: "Vrhunac je ljubavi stvorenja koje se vraća Bogu – Bezgrešna – Biće bez ljage, sva lijepa, sva Božja." (SK 1175)

POSVETNA MOLITVA BEZGREŠNOJ

Bezgrešna Djevice
Majko Crkve
i Majko moja, Marijo,
povjeravam Ti svega sebe,
prihvaćajući radosno
iz ruku Tvoga sina
nacrt milosti
koji je meni odvijeka
namijenio nebeski Otac.

Daj da poučljiv
djelovanju Duha
postanem
djelatno sredstvo
za izgradnju Kraljevstva,
u vjernosti primljena poziva,
u zajedništvu
sa svom svojom braćom,
osobito najsiromašnijom
i najpotrebnijom praštanja.

Zato Ti, Marijo,
prikazujem molitve,
djela i žrtve ovoga dana.

